

DVOMESEČNIK
LETNIK 76, ŠTEV. 1 (521)
GLASILO
ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO

JANUAR
FEBRUAR
2003 **1**

Salezijanski Vestnik

Veržej

**V začetku
je bila mati**

V občestvu po poteh evangeljskega državljanstva

Kitajski pregovor pravi: *Žetev celega leta je odvisna od pomladi, ko sejemo.* Dovolite mi, spoštovani bralci in bralke Salezijanskega vestnika, da vam zaželim bogato setev vseh tistih semen, ki si jih za leto želite in se jih veselite. Naj rastejo in rodijo sadove za vas, za vaše družine, za vaše krajevne in cerkvene skupnosti, ki jim pripadate, za ves naš narod. Gotovo ste med mnogimi semeni izbrali tudi semena vere, zaupanja, solidarnosti, sprejemanja drugačnosti, potrpežljivosti, sodelovanja ..., semena skratka, ki bodo gradila in utrjevala občestva, katerim pripadate. Bog Oče, »ki nas je iz nebes v Kristusu blagoslovil z vsakršnim duhovnim blagoslovom« (Ef 1,3), naj blagoslovlja vse vaše želje, izbire in prizadevanja.

OBČESTVO – BOŽJA ZAMISEL IN KLIC ČASA

On, ki je vir in temelj vsake naše povezanosti, nas ob vstopu v novo leto vabi, naj prisluhnemo njegovi zamisli o svetu: »Da bodo vsi eno, kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi, naj bodo tudi oni v nama, da bo svet veroval, da si me ti poslal« (Jn 17,21). Prav tako je to krik današnjega človeka, ki je velikokrat razdeljen sam v sebi, ki se počuti tako daleč in drugačen od drugih in ne ve, kje je izgubil tisto harmonijo, ki ga je nekoč povezovala s človekom, s stvarstvom, z Bogom.

»Iz Cerkve in domače hiše moramo narediti šolo občestvenosti: to je velik izziv tisočletja, ki je pred nami, če hočemo ostati zvesti Božjemu načrtu in tudi odgovoriti na velika pričakovanja sveta,« tako je zapisal sveti oče Janez Pavel II. v svojem apostolskem pismu Ob začetku novega tisočletja (ZNT 43).

Te nujnosti se prav gotovo dobro zavedate starši, graditelji in varuhi domačega ognjišča, najpomembnejše celice civilne družbe. Zavedamo pa se je vedno bolj tudi vsi vzgojitelji, zlasti še člani Salezijanske družine, ki smo na poseben način poklicani, da v mladih oblikujemo dobrega človeka in poštenega državljana. Vemo, da se to lahko dogaja le v takšnih občestvih, v katerih se mladi počutijo sprejeti, ljubljeni, razumljeni, opogumljeni v njihovih življenjskih izbirah. Salezijanci so na svojem 25. vrhovnem zboru na široko razpravljali o tej nalogi, hčere Marije Pomočnice pa smo med nedavno končanim 21. vrhovnim zborom prav tako zaznale, da je to tista temeljna prvina, v kateri prepoznavamo nov klic za nas v tem tisočletju.

Vrhovni predstojnik Salezijanske družbe g. Pascual Chavez

nam je prav za začetek novega leta napisal čudovito spodbudo, ki ga v salezijanskem izrazju imenujemo *vezilo* in v katerem nam zelo poglobljeno spregovori o tem, kako zastaviti to šolo občestvenosti. Izhaja iz *duhovnosti občestva*, iz resnice o tem, da je človek ustvarjen po Božji podobi – ki je Ljubezen, Družina, Skupnost, Trojstvo – in da mora postati vedno bolj njemu podoben s tem, da ljubi, ustvarja in gradi medsebojno povezanost. To se dogaja v Cerkvi, oziroma v vsaki njeni skupnosti, če človek živi v globokem odnosu z Bogom, v skladu s tem, kar uči Božja beseda, zlasti še glede nanajvečjo zapoved ljubezni.

Bog sam nam je pokazal pot, ko je v Jezusu iz Nazareta postal *Bog-z-nami*. Kot človek se je naselil med nami (prim. Jn 1,14) in od takrat je vsak konkreten človek, zlasti še tisti, ki je najbolj ubog, preizkušen, nesrečen, pozabljen ..., pot človeka do Boga. »Prav nihče ne sme biti izvzet iz naše ljubezni« (ZNT 49). In kje naj se danes mi naučimo te poti do človeka in do Boga?

EVANGELIJ NAS VODI

HMP smo na 21. vrh. zboru zapisale: »Poklicane smo, da bi blagri postali naš način življenja

VS

DVOMESEČNIK

1/2003, letnik 76 (št. 521)
 Glasilo za salezijansko družino
 Izdaja Salezijanski inšpektorat
 v Ljubljani

Ureja uredniški odbor
 Urednik: Janez Potočnik
 Lektoriranje: Stanislav Duh
 Grafična priprava in založba:
 Založba Salve, Ljubljana
 Tisk: Schwarz, d.o.o., Vrhnika
 ISSN 0353-0477

po evangeliju. Državljanstvo, ki ga živimo po evangelijskih blagih, se izraža v naklonjenosti do vsake osebe in naroda; postaja naloga in način življenja.« Na tej poti se želimo odpovedati svojim merilom in lastnim načrtom ter hočemo postaviti na prvo mesto Boga in njegov načrt za bolj človeški in pravičen svet.

Nanj se hočemo obračati s čistim in ubogim srcem, da nas pouči o svojih potih. V odnosu do drugih želimo posnemati njegovo nežnost in njegovo neskončno ljubezen. Rade bi bile krotke in ljubeče, nosilke miru in vedrine, hotele bi znati odpustiti in biti usmiljene, vedno bi želele iskati poti sprave.

Gre torej za radikalno povabilo k življenju evangelijskega državljanstva. Gospod sam nas s svojim povabilom pouči o tem, kar se sklada z njegovim srcem in njegovimi željami, in o tem, kar nam prinaša veselje in srečo.

Vse vas, spoštovani bralci in bralke SV, povabim, da se nam pridružite v tem prizadevanju. Želim nam vsem, da bi se kot velika družina Božjih otrok pogosto srečali »na gori blagrov« ter se iz Gospodovih ust učili te »ustave« Božjega kraljestva, ki ga moramo graditi že na tem svetu, če hočemo, da ga bomo uživali v večnosti, v tisti polnosti občestva, ki nam jo bo on dal.

Na tej poti se nam vedno znova prav rada pridruži Marija, žena poslušanja in delovanja. Ko se v tem letu rožnega venca še bolj trudimo, da bi skupaj z njo globlje razumeli vse Kristusovo življenje in sporočilo, naj bo ona med nami kot mati, ki nas združuje in nas spodbuja, da bi hodili po poti evangelijskega državljanstva, zlasti še po poti *blagrov*.

s. Mira Peče,
 inšpektorica sester HMP

► VSEBINA

DR. FRANCE CIGAN, GLASBENIK, DUHOVNIK, VZGOJITELJ	4
HUMANIZEM SV. FR. SALEŠKEGA — MAG. FRANC MARŠIČ	8
REKLA SI, DA SE BOŠ POROČILA — S. MARTA ZADRAVEC	10
OBLJUBA LJUBEZNI DO OTROK — PROF. TONE CIGLAR	12
VERŽEJ, 90 LET — OB VISOKEM JUBILEJU ZAVODA IN SOBRATA	16
MOLITEV OB SLIKI	18
TEMELJI ZA MOJ BODOČI DOM — KATARINA ANŽELJ	20
POGLED NA PREHOJENO POT — O MISIJONARJU J. KRAMARJU	22
RAKOVNIK, NAŠ SKUPNI DOM — JANEZ POTOČNIK	26
OBVESTILA — PROGRAMI SALEZIJANSKE MLADINSKE PASTORALE IN DRUGI	30

SV izhaja v 55 narodnih izdajah, v 24 jezikih in v 151 državah, kjer delujejo salezijanci (letna naklada je nad 10 milijonov izvodov) in sicer: Antili (Santo Domingo) - Argentina **Avstralija** - **Avstrija** - Belgija (Flamska) - Bolivija - Brazilija Centralna Amerika (Salvador) - **Ceška** - Čile - Ekvador Filipini - **Francija** - Haiti - **Hrvaška** - Indija 5x (angleško malayalam, tamil, telugu, hindi) - Irska - **Italija** - Južna Koreja; Kanada - Kenija - **Kitajska** (Hong Kong) - Kolumbija - Kongo - Litva - Madžarska - Malta - Mehika - Mozambik - **Nemčija** - Nizozemska - Paragvaj - Peru - **Poljska** - **Portugalska** Rusija - Slovaška - **Slovenija** - Španija - Šri Lanka - Tajska Urugvaj - **Velika Britanija** - Venezuela - Zambija - ZDA New Rochelle 2x (angleško, špansko) - **ZDA San Francisco** (*kreepko tiskane izdaje prihajajo tudi na naše uredništvo*).

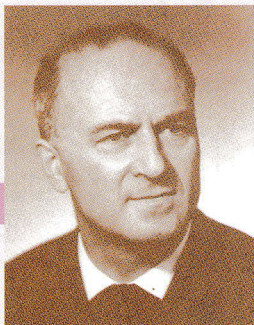

Salezijanski vestnik, Rakovniška 6, p.p. 2404, 1001 Ljubljana
 tel.: 01/427.30.28, e-mail: vestnik@salve.si, www.sdb.salve.si

DAROVE za vzdrževanje Salez. vestnika in druge namene lahko nakažete na račun, vpišete namen plačila ter nas obvestite o namenu nakazila oz. prosite poštno uslužbenca, naj tudi sami jasno vpišejo namen: Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana. **Račun: 24200 – 9004141717 sklic 00 06.**

LJUBLJANA

DR. FRANCE CIGAN – DUHOVNIK, GLASBENIK, VZGOJITELJ

Salezijanski duhovnik dr. France Cigan se je rodil leta 1908 v Žižkih, župnija Črensovci. V duhovnika je bil posvečen leta 1936. V salezijanskih zavodih je opravljal razne službe. Z reko beguncev se je 1945 znašel na Koroškem, kjer je s svojo dejavnostjo vtisnil neizbrisni pečat kot duhovnik, glasbenik in vzgojitelj. Bil je župnik in pomočnik na slovenskih župnijah, vzgojitelj v Mohorjevih dijaških domovih, profesor glasbe na Slovenski gimnaziji v Celovcu, zbiralec ljudskih pesmi, glasbenih in zborovodja. Umril je leta 1971 v Ljubljani, pokopan pa je na ljubljanskih Žalah.

Krščanska kulturna zveza (KKZ) iz Celovca je 28. novembra 2002 v prostorih Slovenskega svetovnega kongresa v Ljubljani pripravila predstavitev svojih publikacij in zgoščenk. Med drugim tudi naslednje o dr. Ciganu.

DA NE POJDEJO Z NAMI V GROB

Poljudno strokovne razprave o slovenski koroški ljudski pesmi; KKZ, Celovec 2002; uredil in za tisk pripravil prof. Jožko Kovačič.

Ponatis poljudno strokovnih razprav o slovenski koroški ljudske pesmi, ki jih je dr. Fran-

ce Cigan objavljala v Letnih poročilih Slovenske gimnazije v Celovcu od 1958 do 1970, je 9. knjiga v nizu publikacij njegovega celotnega zborovskega oz. glasbenega opusa, ki ga izdaja KKZ v Celovcu.

Dr. Cigan je od prvega Letnega poročila (LPI – 1957/58) do LP XIII – 1969/70 objavljala svoje zapise in dognanja ob zbiranju in snemanju slovenskih koroških ljudskih pesmi. V štirinajstih prispevkih je strokovno in vestno obrazložil in komentiral 187 slovenskih koroških ljudskih pesmi, ki jih je nabral in zapisal po vaseh dvojezičnega ozemlja na južnem Koroškem; največ v Podjuni, precej v Rožu, nekaj pa tudi na Zilji.

DR. FRANCE CIGAN, DUHOVNIK, GLASBENIK, VZGOJITELJ

KKZ, Celovec 2002, zbornik, str. 252, urednik Nužej Toilmajer.

"Spomin na dr. Franceta Cigana je med koroškimi Slovenci še vedno živ. Vedo, da zlepa ne bo med njimi človeka, ki bi s tako vztrajnostjo in prizadevnostjo, z nesebično ljubeznijo in požrtvovalnostjo zbiral, raziskoval in spet vračal med pevce njihovo domačo pesem.

Marsikaj bi bilo izgubljeno, pozabljeno, da ni on zapisal ali posnel, da ni s svojimi objavami na to opozarjal.

Z delom si je postavil pomnik, ki ga nikoli ne bo mogoče razvrednotiti, in kdorkoli bo kdaj pisal o prizadevanjih za ohranitev slovenske pesmi na Koroškem, ne bo mogel zamolčati tega, kar je za njó storil dr. France Cigan."

dr. Zmaga Kumer, Slovenska akademija znanosti in umetnosti

V tej knjigi so zbrani prispevki, pripravljene za Spominski dan dr. Franceta Cigana ob 30-letnici njegove smrti, v soboto 24. februarja 2001, v Katoliškem domu prosvete "Soliditas" v Tinjah, ter dokumentacija o Ciganu

ZGOŠČENKA S SAMOSPEVI FRANCETA CIGANA IN ANTONA NAGELETA

V izvedbi Bernarde Fink in Marka Finka ob spremljavi Nataše Valant (klavir) in Špele Filipič (orgle). Založnik in izdajatelj: KKZ, ORF-slovenski spored, Radio Slovenija.

Upajmo, da bo prišel čas, ko bo dr. Ciganu tudi domovina dala dolžno priznanje in čast, kot mu je dala Koroška in domača župnija Črensovci. Vam, Korošci, iskrena zahvala in priznanje za ohranitev spomina na dr. Cigana.

NOVI DOKTOR IN NOVI MAGISTER

PETER ŠTUMPF, doktor znanosti. Salezijanski duhovnik Peter Štumpf je 4. decembra 2002 na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani uspešno zagovarjal doktorsko disertacijo z naslovom *Jožef Klekl st. (1875-1948) kot publicist v prizadevanju za ohranitev katoliške vere v Slovenski krajini (Prekmurje)*. Nalogo je izdelal pod mentorstvom prof. dr. Vinka Potočnika in somentorstvom prof. dr. Bogdana Kolarja. Zagovor je bil v Enoti v Mariboru ob udeležbi številnih sobratov salezijancev. S tem si je pridobil znanstveni naslov *doktor znanosti*. Petru čestitamo za uspešen zaključek velikega dela. Želimo mu, da bi s pridobljenim znanjem trajno bogatil svojo redovno skupnost in Cerkev na Slovenskem.

MARKO KOŠNIK, magister znanosti. Tudi mladi salezijanski duhovnik Marko, kaplan v Cerknici, je 19. decembra 2002 na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani uspešno zagovarjal magistrsko nalogo z naslovom *Vloga animatorja v mladinski pastoralni formaciji, usposabljanje in duhovnost*. Mentor pri nalogi je bil prof. dr. Alojzij Slavko Snoj, somentor pa doc. dr. Stanko Gerjolj. Tudi njegovega zagovora se je udeležila večja skupina sobratov. S tem je Marko sklenil magistrski študij in dosegel znanstveni naslov *magister znanosti*. Diplomabo prejel na Tomaževi proslavi 10. marca na Teološki fakulteti v Ljubljani. Tudi njemu naše čestitke, priznanje za vloženi trud in vse dobre želje za prihodnje delo na področju dela za mladino.

ŽELIMLJE

JASLICE V RAZREDIH

V predbožičnem času so se podobe učilnic Gimnazije Želimlje spremenile. Največji *krivec* za to je bila dijaška organizacija Želimlje z razpisom za najlepše okrašeno učilnico ob prazniku božiča. V žiriji je bil ravnatelj, nekaj profesorjev, nekaj drugih delavcev šole in po en dijak iz vsakega razreda. Ocenjevali so jaslice in okrašenost razreda po kriterijih, kot so estetski videz, izvirnost ... Potrudili so se skoraj vsi razredi. Zanimive so bile jaslice iz lego kock, kartona (velikega formata), jaslice s potokom, jaslice, ki so predstavljale svet ... Razred, ki je zmagal (1.b.), je bil okrašen z verigami iz kopic, jaslice pa so bile narejene iz koruznih storžev. Prisluzili so si glavno nagrado – torto. Tako smo naredili šolo še lepšo in veseli smo, da so se učenci tako zavzeto odzvali našemu povabilu.

Karolina Simič

GALA PLES

Že nekaj let je za šenčursko mladino in njene prijatelje en večer v letu prav poseben. To je večer, ko poteka gala ples. Fantje s kravatami in dekleta v večernih oblekah – to je priložnost, da spet lahko oblečeš maturantsko obleko. V tem šolskem letu je bil ta ples 19. oktobra '02 v Kulturnem domu v Šenčurju. Ko je ura odbila pol devetih zvečer, so organizatorji odplesali otvoritveni ples – letos je bila to četvorka. Potem pa se je plesišče napolnilo in minevale so ure gibanja, smeha in pogovora. Ob 23. uri je bila ponovno na vrsti četvorka, tokrat z vsemi, ki so jo želeli plesati. Se ve, smešna četvorka, kajti marsikdo je ugotovil, da je že pozabil kak korak. Ta gala ples je dogodek, ki prepoveduje tri stvari: kavbojke, alkohol in cigarete. Vključuje pa pecivo, pijačo in vrtnice, ki jih lahko podarite (za simbolično ceno) svoji dragi ali svojemu drageму. Vsako leto je obiskovalcev plesa več, saj smo mladi družabni in imamo veliko prijateljev. Letos je bilo na gala plesu 180 mladih, ki smo preživeli prijeten večer. Agi in Martina

ŽELIMLJE

STUDENČEK DUHOVNOSTI

Majcnov dom v Želimljem je še vedno studenec, kamor mnogi mladi prihajajo, da bi zajeli čiste vode in si tako okrepili svoje mlado življenje. Kot že vrsto let je tudi v letošnjem adventu prišlo v Želimlje na duhovne vaje lepo število otrok in mladih. V petih različnih starostnih skupinah se je zvrstilo kar 430 udeležencev, ki so skupaj z voditeljem in približno petdesetimi animatorji razmišljali o vprašanju, ki se nam ponavlja že celih dva tisoč let. To vprašanje se glasi: »Kdo je On?« Kdo je v resnici Kristus, kaj nam ima povedati. Do vsakega izmed nas ima osebni odnos, a tega ne moremo živeti, če ga ne iščemo, če ga ne spoznavamo, če se ne srečamo z njim. Skupaj z mladimi smo ga iskali prav v upanju na osebno srečanje z njim. Lahko rečem, da so bili lepi in veseli dnevi iskanja. Mnogi so se vračali na svoje domove zadovoljni, nasmejani in z Lučko v srcu. Vsi ti in še drugi bodo tovrstno priložnost imeli zopet v času pred veliko nočjo. Dobrodošli!

Peter Pučnik, voditelj duhovnih vaj v Želimljem

RAKOVNIK

OBČESTVO, BOŽJA ZAMISEL IN JAVNA ZAHTEVA

Kot je že v navadi, so tudi v letošnjih prazničnih dneh sestre hčere Marije Pomočnice slovensko-hrvaške inšpektorije izbrale en dan za študijsko in družabno srečanje. To je bilo v soboto, 4. januarja, ko se je v svetišču Marije Pomočnice zbralo okrog 50 sester, da so ob višjem predstojniku slovenskih salezijancev obhajale božično evharistično skrivnost. Mašnik se je v homiliji poglobil v duhovnost občestva, ki jo izraža božična skrivnost: občestvo gradi in vzdržuje vera in poslanstvo ter zajema iz globine, za ka-

tero si mora vsaka osebno in kot skupnost prizadevati, da bo rodovitna. V drugem delu srečanja pa je višja predstojnica sester, s. Mira Peče, skupaj z delegatko, s. Mojco Šimenc, seznanila navzoče z izkušnjo vrhovnega občnega zbora, ki ga je njihova redovna družba pred kratkim zaključila, in v glavnih potezah predstavila vsebino zaključnega dokumenta, ki bo usmerjal duhovno in apostolsko prizadevanje ustanove v prihodnjih letih. Za to študijsko in pristrčno sestriško srečanje je sestram ponudil prijazno streho obnovljeni rakovniški grad.

s. Irena Novak HMP

BLED

DUHOVNE VAJE IN SILVESTROVANJE

Duhovne vaje v znamenju blagrov in silvestrska noč v Marijinem domu na Bledu ostajajo tudi letos topel in opogumljajoč spomin ter spodbuda skupini mladih, zbranih iz raznih krajev Slovenije.

Vprašanju o sreči in pomembnih stvareh za življenje ter Je-

zusovemu voščilu sreče - blagrom smo posvetili prvi del srečanja. Drugi del, ki je zapolnil silvestrsko popoldne, pa je bila izkušnja, ki smo jo poimenovali »sociološka raziskava«. Pripravili smo vprašalnik o tem, kaj imajo ljudje ob prehodu v novo leto za pomembno, za vir sreče. Kot sad naših razmišljanj pa smo sestavili poslanico, ki smo jo ob koncu delili vsem

vprašanim. Skupine so se odpravile na različne poti: eni so povpraševali mimooidoče, drugi prodajalce po trgovinah, zopet drugi družine. Ena skupina pa se je odpravila v dom Matevža Langusa v Radovljico (na fotografiji), kjer so se srečali z osebami, ki so jim govorile o sreči, bolj kot z besedami s pričevanjem notranjega zadovoljstva in življenjske bližine ...

Veselo, nasmejjano, igrano in peto ozračje večera, globoka medsebojna voščila, ki so odražala lepoto doživljanja te noči, so se izlila v nočni sveti maši: v zahvali in v prošnji za blagoslov.

s. Majda

se izročim v Božje roke, naj me on vodi, saj vendar samo on ve, kaj je najbolj prav. Na nekem tekmovanju sem iskreno molila za zelo dobro sotekmovalko, ki pa ji nikakor ni šlo od rok. Privoščila sem ji, da pride v finale, pa čeprav je bila moja velika tekmica. Navadno pred tekmo molim takole: 'Gospod, prosim te, bodi z menoj!' Nikoli pa nisem prosila: 'Gospod, daj da zmagam!' Pred svetovnim prvenstvom sem šla k domačemu salezijanskemu duhovniku in ga prosila za blagoslov, on pa mi je dejal: 'Če si dobro trenirala, boš uspela, če pa nisi, ne bo rezultatov!' Zame je Bog na prvem mestu. Svojo vero želim živeti povsod, tudi na tekmovališčih. Tudi kot športnik lahko živiš svojo vero!«

HRVAŠKA

IVANA BRKLJAČIĆ Mladinska svetovna prvakinja v metanju kladiva

Rojena je bila l. 1983 v Nemčiji, po rojstvu mlajšega brata pa so se vrnili v Liko blizu Gospiča, rojstni kraj staršev. Zaradi vojne so se l. 1993 preselili v Zagreb v salezijansko župnijo Svetega Duha na Jarun. Z 12-imi leti se je začela ukvarjati s športom in pristala pri metanju kladiva. Po mnogih odmevnih rezultatih je lani postala svetovna mladinska prvakinja in dosegla zlato medaljo. Tedaj je storiła nekaj nenavadnega, svojo zlato medaljo je podarila madžarskemu metalcu kladiva Josefu Horvatu, ki ga je pred tem nehote zadela s svojim kladivom na nekem mitingu v Sloveniji. Ne skriva svojega krščanstva. Takole pravi: »Vsak uspeh ali neuspeh želim deliti z drugimi. ... Pred vsako tekmo

AVSTRIJA

SOLNOGRAŠKI NADŠKOF UMEŠČEN

Dr. Alojz Kothgasser, salezijanec, dosedanji škof v Innsbrucku, je imenovan za novega nadškofa v Salzburgu. Novo službo je nastopil 19. januarja 2003, ko je bila ob 14.00 v katedrali umestitvena slovesnost.

"Precej težko zapuščam Innsbruck, saj sem tukaj pustil veliko svojih moči, del samega sebe. Vendar, če pride nov klic, imamo dolžnost slediti mu in se dati na voljo novim nalogam. Tako tam kot tukaj vidim, da je prva čudovita šola poslušanje," pravi novi nadškof.

Rodil se je 29. 5. 1937 v Lichteneggju na Avstrijskem. V duhovnika je bil posvečen 9. 2. 1964 v Turinu. Študiral je v Rimu na Salezijanski papeški univerzi. Leta 1968 je doktoriral s področja teologije. V sedemdesetih letih je bil docent dogmatične teologije v Benediktbeuernu (Nemčija) in dva semestra na Salezijanski univerzi v Betlehemu. Papež Janez Pavel II. ga je 10. 10. 1997 imenoval za innsbruškega škofa.

ITALIJA

RIM – GENOVA

Genova je dobila salezijanskega nadškofa, Kongregacija za nauk vere pa salezijanskega tajnika.

Papež Janez Pavel II. je imenoval za nadškofa v Genovi msgr. Tarcisia Bertoneja, ki ga je na mestu tajnika Kongregacije za nauk vere nasledil salezijanec D. Angelo Amata, ki bo hkrati postal tudi škof.

Humanizem

sv. Frančiška Saleškega

1567 – 1622

Letos mineva 400 let, odkar je sv. Frančišek Saleški postal škof v Annecyju, in 125 let, odkar ga je vesoljna Cerkev prištela med cerkvene učitelje. Njegovo življenje, predvsem pa miselnost kot odraz duhovnosti in odnosa do takratnih zgodovinskih, miselnih in političnih razmer, je služilo kot miselni in duhovni okvir, v katerega je don Bosko gradil svoj preventivni sistem kot nekaj celovitega, kar povezuje vzgojo in duhovnost v času prve industrializacije in urbanizacije na področju sedanje severne Italije. Vsak čas ima svoje potrebe in možnosti, svoj način mišljenja in reševanja problemov, še vedno pa velja, da je zgodovina učiteljica življenja.

Življenje in nauk sv. Frančiška Saleškega je v veliki meri zaznamoval humanizem, ki pa kot kulturna smer ni nekaj enovitega. Potrebno je upoštevati miselni, zgodovinski in geografski kontekst.

HUMANIZEM V ČASU SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA

Izhodišče za **NATURALISTIČNI humanizem** so klasični filozofi, dodelani s sholastiki: gre za poveličevanje človeka samega v sebi: njegove narave, miselnih sposobnosti (abstrakcija ...), njegove duhovne in duševne sestavine, ki je samozadostna. ... Človek je sam v sebi dober!

Pri vzgoji, izobraževanju ... so bili klasiki nuja, in tudi njihove ideje, ki so se zdele vsem dosegljive, čeprav so jih določali kaotični odnosi med bogovi, in zaznamovane s človekovimi nagoni, nestalnostjo ...

Takega humanizma pa si ne moremo zamišljati kot krepost, vrednoto ... Mnogi humanisti so

v resnici izničili vso svojo teorijo s svojim liberalističnim in anarhističnim načinom življenja ...

Humanizem, ki gradi samo na človekovem razumu, ne more dati odgovorov na temeljna človekova vprašanja: odkod, kam, čemu, vprašanje trpljenja in zla ...

KRŠČANSKI humanizem je sprejel vse vredne prvine naturalističnega humanizma kot načina razmišljanja in kot metodo. Človekova oseba je prihajala vedno bolj v ospredje, tudi v interpretaciji Božjega načrta odrešenja. Vendar ravnotežje med humanizmom in krš-

čanskim načinom življenja ni trajalo dolgo, ker je tudi krščanski humanizem obtičal ob lepem in dobrem kot abstraktnih pojmov. Mešali so sveto in profano, naravno in nadnaravno ... in v življenjski morali so prihajale do izraza bolj poganske vrednote kakor krščanske.

dr. Pascual Chavez, vrh. predst. salezijancev

Tisoč don Boskovih obrazov

Kakor bi gledal Nevidnega

Don Bosko – v njem občudujemo čudovito sklad je narave in milosti. Kot človek v vsej globini, bogat s krepostmi svojih rojakov, je bil odprt za zemeljske resničnosti, kot globoko Božji človek, poln darov Svetega Duha, je živel, »kakor bi gledal Nevidnega« (Heb 11,27) ... Don Bosko je kot diamant, njegova osebnost razodeva mnogovrstnost privlačnih potez in nas vabi k celostnemu čiščenju čudovite svetosti.

«*Kar ste se od mene naučili, prejeli, slišali in videli, to delajte*» (Flp 4,9). Da je apostolova beseda lahko učinkovita, mora biti podprta z njegovim življenjem. Kajti edini jezik, s katerim lahko govorimo o Bogu, je naše življenje. Za učenca je nujno, da sliši tisto, kar se mora naučiti, da vidi, kar mora narediti, da udejanji tisto, o čemer bo pridigal. Kristjan je učitelj, a ne zato, ker ve, ampak zato, ker živi, kar uči.

Don Bosko je vzor za nas. Njegove besede in njegova dejanja, njegove ideje in njegovo življenje, njegov pogled na svet in njegov trud za spreminjanje tega sveta so še vedno vir evangelijskega navdihla in temelj ustvarjalne zvestobe. Don Bosko je za nas živa karizmatična navzočnost, ki deluje še danes in je vržena v prihodnost. Naša naloga je, da živimo kot neposredni dediči: kot otroci, ki se skušajo poistiti s svojim očetom.

Kot je don Bosko posnemal Jezusa, naj bi mi posnemali tudi don Boska. Ker je don Bosko genij svetosti, kot ga je imenoval papež Pavel VI., se nam salezijanska svetost v njem predstavlja kot že preizkušen program, že uhojena pot: «don Bosko oratorija», zvest in dinamičen, ubogljiv in ustvarjalen, trden in prožen hkrati, ostaja vzor obnašanja za vse svoje otroke» (20. VZ, 197).

Pri don Bosku se moramo učiti odgovarjati na izzive sedanje zgodovine in ponujati rešitve. Skratka, **don Bosko živi danes po nas.**

POSVEČEVALNI humanizem (ki temelji na vdanosti Bogu) je poskušal prerasti nevarnosti krščanskega humanizma. Poudarjal je osebno posvečenost ter temu ustrezno doktrino in tehniko, vključujoč čustva in uresničujoč se v praktičnem življenju. Ne gre za to, da bi hoteli razširiti »ozko pot«, ki vodi v življenje, marveč da tudi med skalami odkrivamo drobne cvetke Božje milosti in dobrotljivosti. Tudi vsakodnevne radosti so mu spodbuda za poglobljeno in zavzeto krščansko življenje. Ob tem pa se je težišče od zgolj čustvenega doživljanja preneslo tudi na miselne vzorce klasike in na znanstveno kritična izhodišča Svetega pisma, do katerega so imeli pred tem spoštljivo distanco in je ostajalo neaktualno za vsakdanje življenje.

Francišek Saleški se sreča s humanizmom

Tudi zanj je bilo prvo okolje človeškega, duhovnega in intelektualnega dozorevanja v njegovi družini in v raznih šolskih ustanovah: rojen v gradu Salez pri Annecyju, 40 km od Geneve, kjer je že več desetletij bojevitvi kalvinizem; družina ostaja katoliška in daleč naokrog poznana po svoji dobrotelnosti. Francišek privzame marsikaj iz razsvetljenstva, vendar je vse to močno prepojeno s krščanskim načinom razmišljanja in življenja. Že v otroških letih si prisvoji očetovo načelo: Mislim na Boga in na to, kako postati dober človek!

Predvsem v času študija filozofije pri jezuitih v Clermontu v Parizu se navzame korektnega pristopa do humanizma v smislu »posvečevalnega humanizma«. Z odliko je dokončal doktorat iz prava, kakor je zahteval oče, potem pa je ob pomoči sorodnikov – nekaj jih je bilo tudi škofov – nastopil pot duhovništva. V Chablaisu se je srečeval na tak in drugačen način z bojevitimi in napadalnimi kalvinci, vendar jih je premagoval bolj kot z jasnimi argumenti s svojo ponižnostjo in dobrotljivo ljubeznivostjo. Leta 1602 je postal škof v Annecyju.

Ob srečanju z zavzeto laikinjo gospo Acarie, ki se je trudila za verski prerod laikov, kar je bilo v tistem času nekaj normalnega v manjših skupinah katoličanov, je poleg prizadevanja za ponovno ureditev redovniškega življenja prišel do življenjskega spoznanja:

»Ona je zelo poudarjala, da je potrebno živeti krščansko popolnost v ljubeznivosti in potrpežljivosti, v pravičnosti in dobroti, sredi čisto vsakdanjega življenja.«

mag. Franc Maršič

s. Marta Zadavec, HMP

Rekla si, da se boš poročila!

Luč sveta sem zagledala pred 50-imi leti, 30. julija 1952 v preprosti prekmurski vasi Odranci. Tu sem preživljala svoje otroštvo v zdravi kmečki družini s svojimi starši, dvema sestrama in bratoma. Bili smo preprosta, srečna, verna družina. V naši družini se je vsak dan molilo, molili smo tudi za duhovne poklice. Zato ni čudno, da je Bog poklical enega izmed nas v svoj vinograd.

S PODPORO STARŠEV

Najbrž pa nihče ni niti slutil, da bom morda prav jaz tista, ki me Bog gleda s posebno ljubeznijo. Bila sem namreč zelo živahna deklica in nikomur ni prišlo na kraj pameti, da bi jaz šla v samostan. Toda želja, da postanem sestra, je v meni vedno bolj zorela in tako sem se odločila, da zapustim svoje domače ognjišče in grem za Božjim klicem. Svojo odločitev sem najprej povedala mami in jo prosila, naj pove očetu. Toda svetovala mi je, naj kar sama povem. Iskala

sem ugodno priliko. Ta se mi je kar kmalu ponudila in sem butnila: »Ajta, a jaz lahko grem k sestram?« On je obstal in odgovoril: »Kako pa zdaj to, saj si včasih rekla, da se boš poročila in imela vsaj pet otrok, kako bo pa to šlo skupaj?« »Veste, jaz sem to dobro premislila in bom šla k sestram!« Tisti večer smo se dolgo v noč pogovarjali o razlogih za in proti. Čutila sem, da me imajo v resnici radi, vendar jih nekaj teži. Oče mi je nato rekel: »Vedi, Marta, da so ti vrata domače hiše vedno odprta, če bi

se kdaj odločila drugače.« Naj povem, da starši niso nasprotovali moji odločitvi, nasprotno, v odločitvi so me podprli.

Danes žal mnogi starši svojim otrokom ne dovolijo proste izbire glede duhovnega poklica in pravijo, da niso tega nikoli načrtovali! Jaz sem svojim za to podporo zelo hvaležna. Vsekakor pa je poklic vedno sad molitve, zato sem hvaležna vsem, ki so in še vedno molijo zame. Vem tudi to, da me je mama že pred rojstvom izročila Mariji v varstvo. Zato res ni čudno, da sem si izbrala družbo, ki je vsa Marijina, torej Družbo hčera Marije Pomočnice.

POSLANSTVO MOLITVE ZA DUHOVNE POKLICE, MLADINO IN DRUŽINE SE NADALJUJE

Dragi molivci in molivke za duhovne poklice!

Ob izteku starega in začetku novega leta po raznih ustanovah in organizacijah naredijo pregled poslovanja in tehtajo uspešnost svojega dela, vsaj tisto, kar se da izraziti z besedami in s številkami. Naj v tej smeri izzveni tudi tole pismo.

Minilo je 10 let, odkar je Bog poklical v večnost g. Jožeta Pungerčarja, dolgoletnega voditelja salezijanskega molitvenega združenja za duhovne poklice. Prav tako je minilo 10 let, ko je tedanji salezijanski inšpektor, danes beograjski nadškof, msgr. Stanislav Hočevar, določil podpisanega, naj nadaljuje delo g. Jožeta.

Ob tej priložnosti se prav lepo zahvaljujem vsem molivcem in molivkam, ki vztrajno molite in prosite Gospodarja žetve, naj pošlje zadosti svetih duhovnikov, redovnikov, redovnic, misijonarjev, diakonov in drugih apostolskih delavcev.

Ko listamo številke SV in se zastavimo pri rubriki: *K Bogu so odšli po plačilo*, vidimo, da so se mnogi molivci v zadnjih 10-ih letih preselili v večnost. Upamo, da tam nadaljujejo svoje poslanstvo za duhovne poklice.

Ko pa pogledam seznam molivcev, ki so se v zadnjih 10-ih letih pridružili salezijanski molitveni družini, z veseljem ugotavljam, da je slednjih veliko več. Za rast molitvene družine ste zaslužni vi molivci sami, zlasti odgovorni za posamezne skupine, ki poskrbite, da pokojnega molivca nadomesti kdo od sorodnikov ali kdo drug. Bodite apostoli molitve še naprej.

DA BI BILA Z MLADIMI!

Po končani osemletki sem odšla na Reko in se začela pripravljati na poklic. Nato sem nadaljevala v Ljubljani in naredila katehetsko šolo. Leta 1970 sem začela noviciat na Bledu. Čez dve leti sem naredila prve redovne zaobljube in začela svoje poslanstvo katehistinje na Bledu, nato na Rakovniku, pa spet na Bledu, v Gorjah, Radljah (v Vuzenici), Vuhredu, Mariboru. Sedaj sem pa v Murski Soboti, torej rodnem Prekmurju. V veliko veselje mi je delo z mladimi, njim sem posvetila vse svoje življenje. Veliko moči sem darovala mladim na duhovnih vajah, pa tudi raznih počitniških programih, oratorijih ipd.

Skoraj ves svoj prosti čas poleti namenjam mladim v oratoriju. Vedno bolj sem prepričana, da so počitnice za mladega človeka v veliki meri nevarnost, da zaide v slabo družbo, lenari, sedi pred televizorjem ali internetom. Morda se tega premalo zavedamo. Starši ves čas ne morejo biti z njimi, zato so zelo veseli in tudi hvaležni, če se kdo ukvarja z njihovimi

otroki. Oratorij je kraj, kjer se mladi in otroci dobro počutijo, se naučijo živeti drug z drugim, molijo, pojejo in se tudi veliko koristnega naučijo v delavnicah.

VSE PREMOREM V NJEM

Vsekakor pa moč za svoje delo iščem v molitvi v tesni povezanosti z Njim. Zjutraj najprej meditacija, molitev hvalnic in sveta maša. Tu je skrivnost mojega poslanstva. Brez Njegove pomoči ne bi zmogla ničesar. S sv. Pavlom ponavljam: »Vse premorem v Njem, ki mi daje moč!«

Ni mi žal, da sem se tako odločila. In če bi se še enkrat odločala, bi izbrala isto. Srečna sem, da sem redovnica. Mladim bi rekla: če začutite v sebi poklic slediti Njemu, nikar ne odlašajte, pogumno na pot! Ne bojte se mladih idealov svojega življenja podariti – posvetiti Kristusu.

Starši, bodite mladim v oporo in nikar jim ne branite slediti Njemu. Srečen si le tedaj, če veš, da si na mestu, ki je tvoje in ti ga je začrtal Gospod.

Velikokrat mi postavišo vprašanje: »Kaj bi vi danes svetovali mladim?« Veselite se življenja

darujem sv. mašo za vse molivce, žive in rajne. V našo vsakdanjo molitev salezijanci redno vključujemo vso salezijansko družino, v katero na neki način spadate tudi vi, dragi molivci.

To leto, ki ga je sveti oče Janez Pavel II. razglasil za LETO ROŽNEGA VENCA, radi molimo sveti rožni venec, tudi četrti, svetli del. Še posebej vam priporočam zadnjo skrivnost: **ki je postavil sveto evharistijo**. Molimo jo za nove duhove poklice in za svetost služabnikov sv. evharistije.

Božji blagoslov in priprošnja Marije Pomočnice naj vas spremljata v leto 2003. *Ivan Turk, voditelj molivcev*

in ga sprejmite takega, kot je. Z odgovornostjo se pripravljajte na svoj poklic. Jezus naj bo vedno vaš prijatelj. Zvezda vodnica naj vam bo Marija. Če se boste oklepali nje, bo čolnič vašega življenja plul varno med čermi in viharji in se vam ni treba ničesar bati. Povsod, kjerkoli smo, prižigajmo lučko upanja in ljubezni.

Manj mladim pa priporočam veliko potrpežljivosti in strpnosti z mladimi, drug drugega potrebujemo, čeprav tega mladi ne priznajo. Molimo drug za drugega, kajti to je nekaj velikega, kar si lahko podarimo. Pogum! Bog z vami!

V novem letu pa želim vsem obilo Božjega blagoslova in Marijinega varstva.

MOLITVENI NAMENI

♦ JANUAR

Posvečeno - redovniško življenje je Božji dar Cerkvi.

Prosimo Svetega Duha za razsvetljenje, da bi verni in neverni zaslutili posvečeno življenje kot Božji dar Cerkvi in vsemu svetu.

♦ FEBRUAR

V moči Svetega Duha sta Joahim in Ana darovala Jezusa v templju.

Prosimo za današnje starše, da bi zmogli velikodušno darovati svoje otroke za duhovni poklic, če je taka Božja volja.

♦ MAREC

Glejte, zvesti in modri služabnik, ki ga je Gospod postavil nad svojo družino (Lk 12,42).

Prosimo, da bi se Bogu posvečene osebe, po zgledu svetega Jožefa prizadevale za pravičnost in zvestobo.

Deset let se srečujem z vami. Pomembno je vsakoletno molitveno srečanje na Rakovniku pred praznikom Marije Pomočnice. Lepa so mesečna srečanja molivcev na Kureščku (vsako 3. soboto v mesecu). Obiskal sem mnoge molitvene skupine po župnijah ali po vaseh, kjer se zbirate na mesečna ali kar tedenska molitvena srečanja. Globoko doživeta so bila naša srečanja na duh. vajah na Brezjah, Kureščku, Mirenkem gradu in v Veržeju. Z vsako številko SV prihajam tudi v vaš dom prek skromnega pisma, ki je posebej namenjeno molivcem in molivkam. In ne nazadnje, z vami sem vsak mesec, ko

Ul. br. in enotnosti 1, 9241 Veržej, tel. 02/588-90-60 ali 031/358-018

V ZAČETKU JE BILA MATI

Ko občudujemo sv. Janeza Boska, "najodličnejšega vzgojitelja" (Pij XI.) ter "očeta in učitelja mladine" (Janez Pavel II.), se vprašujemo, odkod neki se je vzela. Pomenljivo nam odgovarja danski (spreobrnjenec) pisatelj Joergenssen, ki življenjepis sv. Janeza Boska začneja s trditvijo: "V začetku je bila mati" in takoj nato tudi odgovori, kajti: "Otrok postane to, kar mati hoče, da postane." Sv. Janez Bosko je zrasel iz družinske vzgoje, s katero je mati Marjeta pospremila v življenje svoje otroke, sama, potem ko je ostala mlada vdova s tremi otroki (Anton 9 let, Jože 4 leta in Janezek 2 leti) in hromo taščo. Občudujemo ta vzgojni čudež matere in želimo, da bi se neštokrat ponovil v naših družinah danes. Zato bomo v šestih nadaljevanjih kratko razmišljali o posameznih kamenčkih njene modrosti, ki jih je mati Marjeta sestavila v prečudoviti mozaik vzgojitelja Janeza Boska.

Obljuba ljubezni do otrok

Marjeta Occhiena se je rodila 1. aprila 1788 v vasi Capriglio, šest kilometrov od mesta Chieri v severni Italiji (blizu Turina). Bila je tretja od osmih otrok. Poročila se je 6. junija 1812 s Frančiškom Bosco. On je pripeljal v zakon sina Antona, ki ga je imel s prejšnjo ženo, ki mu je umrla. Rodila sta se jima dva otroka, Jožef 8. aprila 1913 in Janez 16. avgusta 1815. Mož Franc je umrl 12. maja 1817. V težkih časih po Napoleonovih vojnah je še razsajala kuga in druge bolezni ter se vrstile slabe letine zaradi hude suše. Leta 1831 je Anton šel na svoje, mati Marjeta pa je žive-la sama z Jožefom in Janezom. Ob koncu življenja je bila deset let mati in vzgojiteljica don Boskovim fantom in prvim salezijancem. V Oratorij v Turinu, kjer je sin Janez vodil svojo osrednjo vzgojno ustanovo, je prišla 3. 11. 1846 in tam umrla 25. 11. 1856.

"OTROK POSTANE TO, KAR MATI HOČE, DA POSTANE."

Joergenssen je uvidel, da je Janez Bosko vzgojna mojstrovina čudovite matere. Prav gotovo

Mati je tista, ki bi morala otroku dati največjo in najbogatejšo popotnico za nadaljnje življenje. Pri vzgoji nikjer ne obstajajo napisana pravila. Potrebno je improvizirati. Vedno pa je treba delati v skladu z razumom in se ravnati po besedah, ki jih narekuje srce. Vsak otrok si želi, da bi mati znala prisluhniti njegovim težavam, in vsaka mati si želi biti najboljša prijateljica svojim otrokom, a to ni vedno lahko. Vseh reči pač starši ne bodo nikoli vedeli o svojih otrocih in to je čisto normalno, vendar pa bi mati morala biti vedno pripravljena poslušati sinove ali hčerine besede, žalostne ali vesele. V tem je ljubezen. Nezlíkana srca pa lahko še malo počaka. Človek je pomembnejši!

Nataša, študentka

ima mati lahko največji vpliv na svojega otroka. Mati Marjeta je izkoristila ta svoj prednostni položaj in dejansko dosegla več, kot je upala sanjati.

Mati ima svojevrsten vpliv na otroka, predvsem zaradi svoje ljubezni, ki jo otrok občuti kot najčudovitejšo stvar na tem svetu. Dota, ki jo da mati svojim otrokom na pot v življenje, ni v obliki bale ob njihovi poroki, ampak brezpogojna ljubezen, s katero spočine, nosi, rodi in pospremi otroka v življenje. Mati Marjeta je zmožna tako ljubezen; tako je nekako tudi nadomestila izpad očetove vzgoje, ki je otroke prezgodaj zapustil, vendar niso postali sirote. Bili so bogati, kajti imeli so mater, ki jih je imela rajši kot vse na svetu.

Janez Bosko je sam zapisal to izkušnjo v svojih življenjepisnih spominih. Postavlja jo na začetek v bogastvu spominov na svoje zorenje za vzgojitelja. "Ko je bilo tisto strašno

pomanjkanje mimo in so se domače razmere izboljšale, je mati dobila ponudbo za zelo primerno poroko; toda takoj je odgovorila: 'Bog mi je dal moža in mi ga vzel; umirajoč mi je zaupal tri sinove in bila bi kruta mati, če bi jih zapustila v trenutku, ko me močno potrebujejo.' Odgovorili so ji, da bi njene sinove zaupali dobremu varuhu, ki bo zelo skrbel zanje. 'Varuh,' je odgovorila širokosrčna žena, 'je prijatelj, jaz pa sem mati svojih otrok; nikoli jih ne bom zapustila, četudi bi mi kdo hotel dati vse zlato sveta' (Spomini, str. 16).

Vse njeno zlato so bili otroci, ki so predvsem po Janezu postali neizmerno vzgojno bogastvo ne samo njihove družine, ampak vsega človeštva.

SRČIKA VSEGA: OBLJUBA LJUBEZNI DO OTROK

Ta "obljuba ljubezni" bi lahko bila kot geslo moralno-etičnega kodeksa vzgojiteljev. Tako kot

Brez srca vzgoja ni mogoča. Sama sem vedela, kako pomembna je vzgoja otrok, zato sem prebrala veliko knjig in šla poslušat predavanja o tem. Najpomembnejša sta ljubezen in pogovor. Če otroka pogosto pohvališ, bo bolj samozavesten in ne bo se tako upiral. Otroci morajo to ljubezen začutiti že navsezgodaj, že od malih nog. Čeprav vidim, kako so fantje bolj navezani na mamo in dekleta bolj na očeta, mora biti mama vseeno tista, ki ji bodo otroci zaupali. Ni le pomembna ljubezen do otrok, temveč tudi ljubezen do moža. Otroci morajo videti, da se starša razumeta med seboj, da sta usklajena; to se mi zdi za vzgojo izrednega pomena.

Angela, mama treh otrok

**Kip don Boskove mame
Marjete na Colle don Bosco**

zdravniki prisegajo na Demokritovo zaprisego (ali Maimonidesovo molitev), tako bi morali starši in vzgojitelji (katerikoli in kjerkoli) izpovedati obljubo ljubezni do (svojih) otrok in mladih. Otrok lahko marsikaj pogreša, ne pa materino ljubezen, saj bi se to slabo odrazilo v njegovem življenju.

Janez Bosko jo je izpovedal, to obljubo ljubezni, očitno po zgledu matere, neke julijske nedelje leta 1846, po hudi boleznici, ko so mu podaljšanje življenja izprosili njegovi fantje. Na veliko noč je bil v tretjih nebesih zaradi tega, ker je dobil Pinardijevo lopo (15 x 6 m, ki bi kvečjemu služila za drvarnico), pa mu je bilo spodmaknjeno tudi to. Jasno je spoznal, da bo svoje vzgojno poslanstvo lahko gradil samo na dobroti in ljubezni (kar mu je bilo nakazano že v sanjah pri devetih letih!). Zato je njegov sklep dozorel v obljubo: "*Bogu sem obljubil, da bom do zadnjega diha živel za*

Žal je včasih tako, da je mati v svoji ljubezni do otroka pretirano zaščitniška, ljubosumna na druge, otroka hoče imeti zase ... Za vzgojo je gotovo ljubezen najpomembnejša, a tu gre za zdravo ljubezen. Otroku daš vedeti, da ga imaš rad, in hkrati ga z ljubeznijo ne dušiš. Če otrok sam ni izkusil ljubezni, jo bo težko prenesel na druge. Ljudje, ki niso bili vzgojeni z ljubeznijo, imajo lahko kasneje težave, tisti pa, ki so odrasčali v ljubečem okolju, bodo ljubezen v svojem življenju tudi znali deliti. Starši nam vedno služijo kot model in ta prvi vzor se nam bo najbolj vtisnil v spomin. Če starši kot model odpovejo, bo otrok to težko dobil od drugih.

Katja, psihologinja

Vzgajajmo kot don Bosko

svoje fante!" Danes imamo to zapisano kratko na zastavah pod podobo Janeza Boska: "Za vas živim!" Prav s to ljubeznijo je delal vzgojne čudeže, in to s tisto mladino, nad katero so drugi dvignili roke, češ da se ne da nič narediti.

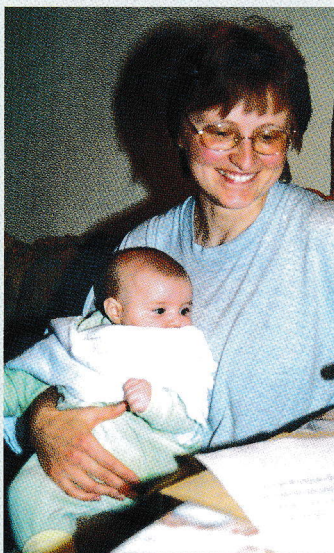
Zanimivo, da je tudi sovjetski pedagog A. S. Makarenko (1888 – 1939), ki je žel zavidanja vredne vzgojne uspehe z mladimi z ulice, na vprašanje, kako lahko postanemo dobri vzgojitelji, odgovoril: "Dober vzgojitelj lahko postane vsak, kdor ima rad človeka, zlasti mladega." Torej je ljubezen do mladih temelj slehernega vzgojnega uspeha.

RASKAVE, PA TAKO NEŽNE ROKE

Otroci matere Marjete so pogrešali marsikaj, saj v revščini niso poznali nikakršnega obilja in udobja, vendar so imeli vse: mater in njeno ljubezen. Kljub pomanjkanju so zrastle v zdrave, krepke ljudi, predvsem pa v čudovite osebnosti; v sv. Janezu Bosku jih še vedno občuduje ves svet.

Mati je imela od dela grobe in raskave roke, izpričuje Janez Bosko, vendar je znala tako nežno božati svoje otroke, da so čutili, kako jih ima rada. Saj, prehraniti petčlansko družino v takšnih razmerah zahteva ne samo delo, ampak pravo garanje. Toda čas za otroke je bil, tudi spotoma, vsak trenutek je znala izkoristiti in otrokom nakazati življenjsko pot. Ni jih samo hranila, temveč tudi vzgajala.

Ta polpismena žena (brala je, ne pa tudi pisala), je preko-

sila mnoge strokovnjake na področju vzgoje, kajti ona je to, o čemer so oni pisali, predvsem živela. Poslušala je svoje srce in se odločala po nagibu dobrote in ljubezni ter po prepričanju, ki ga je gojila kot globoko verna krščanska mati. Njej je bila vera najtrdnější temelj, na katerem lahko gradi resnično človekost.

***"Bogu sem obljubil,
da bom do zadnjega diha
živel za svoje fante!"***

sv. Janez Bosko

Na začetku slehernega človeškega življenja je mati. Vsak otrok ji je izroččen kot velika naloga. Kako prav je, da mati svojega otroka vpelje v življenje z dobroto in ljubeznijo. Bog nam daj takih mater, ki zmorejo pri svojih otrocih delati vzgojne čudeže; ki bi zmogle izpovedati obljubo ljubezni do otrok in ji ostati zveste vse življenje.

Tone Ciglar

Mama je ena sama, vendar mladi med odrasčanjem to največkrat pozabljam. S tem, ko nam deli nasvete, češ, kako moramo živeti, nam hoče samo dobro, mi pa tega ne vzamemo tako. Mladi se največ naučimo na svojih izkušnjah, čeprav so te bolj boleče in bi se jim lahko izognili, če bi poslušali mamo. V času mature sem izgubila očeta, ki ga je mama takrat hotela nadomestiti s tem, da mi je popuščala, me razvajala, kar sem zloračila in sedaj mi je za to žal. Moja mama me ima tako rada, da s tem, ko meni spodleti, sama sebi povzroča trpljenje. Ona vse to jemlje tako, kot bi spodletelo njej. Ljubezen matere je najbolj iskrena od vseh in traja večno, vse življenje. Kaj je prava ljubezen matere do otroka, pa bomo ugotovili šele, ko bomo sami postali starši.

Urška, študentka

Moja mama je mene kot otroka vedno držala ob sebi, zato jo je zelo prizadelo, ko sem šel študirat in zapustil dom. Vedno me je klicala po telefonu in spraševala stvari, ki se meni zdijo neumne. Mislim, da na ta način izraža ljubezen do mene, vendar mi tak način ni všeč. Verjetno tega nikoli ne bom razumel, prvič, ker nisem ženska, in drugič, ker priznam, da ne znam skrbeti niti zase, kaj šele za druge. Materinsko ljubezen vidim tudi v tem, da moja mama vedno vse poskrbi, mi skuha kosilo, mi vse uredi ...

Gorazd, strojnik

Vesel sem, da sva si z ženo enotna pri vzgoji in jasno je, da otroci to čutijo. Še ko sva pričakovala svojega prvega otroka, sva se odločila, da bova naredila vse, ampak res vse, da ga bova vzgojila v otroka, ki bo vedel, kaj je topel dom in kaj so ljubeči starši. Ljubezen se mi zdi nasploh največja vrednota. Če se otroci med seboj sprejo, jih oba z ženo učiva, da se v naši družini imamo radi, da se ne tepemo, učiva jih, da se svojih čustev ne sramujejo, da jih izrazijo in hkrati tudi povedo. Le tako se mi zdi, da je možno, da bodo najini otroci znali to ljubezen prenesti iz domačega okolja na druge ljudi, predvsem pa na svoje otroke.

Miha, oče štirih otrok

Položi, mati, svojo roko, položi jo pred mojo

Marija Romero Meneses, hčerka Marije Pomočnice iz Srednje Amerike. 14. aprila 2002 jo je sveti oče Janez Pavel II. skupaj s salezijanskim duhovnikom Alojzijem Variaro in pomočnikom Artemijem Zattijem razglasil za blaženo. Njeno zaupanje v Marijo je bilo neomajno. So dogodki v njenem življenju, ki se zdijo neverjetni. Pa niso, so le sad njene globoke vere in zaupanja ter trdega dela z zavestjo, da je Bogu in njegovi Materi vse mogoče. Imela je navado reči: »Položi, Mati, svojo roko, položi jo pred mojo.«

KDO BO PLAČAL KRUH?

Nekega dne, ko so bili otroci iz oratorija ravno na izletu, je prišel pek s polnimi košarami kruha in z računom. Toda blagajna je bila prazna. S. Marija pa je, kot da bi šla po denar, rekla peku: »Prosim, počakajte samo trenutek!« Stekla je v kapelo in prosila: »Položi, Mati, roko svojo, položi jo pred mojo!« Takrat so se odprla vrata in vstopila je neka sotrudnica ter veselo vzkliknila: »Končno sem lahko prodala tisti teren, vzemite!« In ponudila je s. Mariji kuverto, v kateri je bilo natanko toliko denarja, kolikor je s. Marija bila dolžna peku.

BLAGOSLOVLJENA VODA IZ PIPE

Okrog sto revnih družin je po zavzemanju s. Marije redno prejemale pomoč v hrani in obleki. »Toda, kaj bi se dalo narediti za bolne?« se je vpraševala s. Marija. Sanjala je o ambulanti za uboge, toda ostajale so sanje. Nekega dne je izlila svojo bolečino pred Marijo: »Ti si v Lurdu dala ljudem izvir vode, ki ozdravlja. Zakaj ta privilegij samo za Lurd? Mi smo tako daleč in ne moremo do te vode. Toda vse vode

sveta so tvoje, tudi ta iz te pipe. Ti si kraljica sveta. Daj, naredi mi to uslugo: daj, da bodo bolni ozdraveli tudi po tej vodi tukaj!« In z veliko vero je začela. Leonardo, katehist v oratoriju je v postelji z vročino, kašlja in boli ga grlo. Toda v oratoriju ga vsi zelo pogrešajo. S. Marija pošlje ponj. Leonardo pride, toda vidi se, da je bolan. S. Marija mu poda kozarec vode in pravi: »Popij z vero, Leonardo, in pojutrišnjem pridi v oratorij.« »Toda jaz imam influenco,« je začuden Leonardo. »Boš videl, boš videl,« odgovarja s. Marija. Zvečer je zdrav in v nedeljo je na svojem mestu v oratoriju.

Neka bivša gojenka ima dvainosemdesetletno mater, ki zelo trpi zaradi neozdravljive bolezni v grlu. Po žlicah in z veliko vero jemlje t. i. Marijino vodo in presenečena ugotovi, da bolezen izginja. Z veseljem se vrne pomagat s. Mariji urejat in pripravljat oblačila za uboge.

POŠLJI MI ČEBULO

V svoji veliki skrbi za uboge je s. Marija organizirala majhno tržnico, kjer bi lahko kmetje po

Marija iz Guadalupe, Mehika

zelo nizki ceni kupovali in si izmenjavali svoje pridelke. Toda zgodilo se je, da je bil na tisti mali tržnici samo še fižol. Neko soboto je to opazila s. Marija. Stopila je v cerkev in premišljevala, kaj bi lahko dala tem ubogim ljudem, da bi bil njihov fižol boljši. Kuhali so ga namreč vedno in samo v slani vodi. S temi mislimi se je obrnila na Marijo. »Mati moja, rada bi, da bi bila hrana teh mojih revežev bolj okusna. Pošlji mi nekaj čebule, toda danes, ker je danes dan, da jo lahko nesem na trg. Oh, moja Kraljica, prosim te z vsem zaupanjem: čebulo ali tudi česen, samo pošlji mi, prosim, saj tebe to nič ne stane, ali ne?« Pri takšni molitvi jo je zmotila vratarica, češ da je zunaj neki človek, ki ima zanjo darilo in ji ga hoče osebno izročiti. »Naši Gospe sem rekel,« je začel kmet, »da če mi bo pomagala, da bo čebula dobro obrodila, bom dal del pridelka za uboge. In ker je zares zelo dobro obrodila, glejte, sem prišel izpolnit svojo obljubo.«

Maria Ausiliatrice 4/2002
prevedla in priredila s.
Marija Žibert, HMP

Salezijanci so se naselili v Veržeju 27. oktobra 1912, na dan, ko je mariborski knezoškof Mihael Napotnik v navzočnosti mnogih duhovnikov, predstavnikov države in trga Veržej ter velike množice ljudstva slovesno blagoslovil novi zavod Marijanišče.

Začetki so bili zelo težki, delo salezijancev pa je vseeno rodilo dobre sadove. Zavod se je kmalu uveljavil kot uspešna prva nižja gimnazija v Pomurju ter kot izvrstno malo semenišče za škofijske in salezijanske duhovne poklice. Kot slovenski zavod je imel posebno velik vpliv na Slovence, bivajoče na obeh straneh Mure, ki so v avstro-ogrskem cesarstvu bili

pod velikim pritiskom in vplivom potujčevanja. Zlasti za Prekmurce je bilo pomembno, da so imeli priložnost se bolj zavedeti in utrditi v prepričanju, da so del slovenskega naroda. (To lepo opisuje g. kanonik Ivan Jerič v knjigi *Madžarizacija Prekmurja*, str.46.)

Jubilejna praznovanja smo začeli že v maju na praznik Marije Pomočnice. Slovesnost je vodil mariborski ordinarij dr. Franc Kramberger, ki je med drugim izjavil, da je za mariborsko škofijo Marijanišče **"Rakovnik ob Muri"**.

Slovesni zaključek smo pripravili konec oktobra in v začetku novembra. V nedeljo 27. oktobra, na dan blagoslovitve zavoda pred 90 leti in prihoda salezijancev v Veržej, smo po slovesni maši imeli **blagoslov obnovljenega kipa Marije Pomočnice** na

glavnem trgu Veržeja. Ta kip stoji na visokem stebru in je bil postavljen l. 1815, ko se je rodil sv. Janez Bosko, in leto potem, ko je papež v zahvalo za rešitev iz petletne ječe ukazal, da naj se praznik Marije Pomočnice obhaja 24. maja.

Glavno praznovanje je bilo v nedeljo 3. novembra. Dan prej so se zbrali pri slovesni maši in kosilu v zavodu bližnji sorodniki **Martina Maroša**, ki skupno z zavodom praznuje 90-letni jubilej. Rodil se je 2. 11. 1912, pet dni po blagoslovu Marijanišča; bil je dolgoletni oratorijaneec, dve leti zunanji gojenec in tu prejel navdihnjenje za salezijanski in misijonarski poklic, ki ga je leta 1926 vodil v Italijo, od tam pa 1929 v

VERZEJ

Čile, kjer je deloval 45 let, od teh 25 na Ognjeni zemlji. Zaradi očetove bolezni se je vrnil domov konec leta 1974, zatem je župnikoval v Sevnici, Veržeju, pri Kapeli in se 14. 9. 1998 preselil v zavod, kjer še danes deluje.

V nedeljo ob 15. uri je jubilant, v spremstvu inšpektorja prof. Alojza Dobravca in skupine duhovnikov, v nabit polni cerkvi vodil sv. mašo in v homiliji orisal poklicanost Veržeja in Marijanišča v načrtih Božje previdnosti. To je obsežno razložil v knjižici z istim naslovom. Po maši so sledili govori in prinašanje daril slavljencu. Nato so bili vsi povabljeni na **slovesno akademijo** v Marijanišče. Ravnatelj dr.

Peter Štumpf in inšpektor prof. Alojz Dobravec sta orisala zgodovino Marijanišča in delo salezijancev. Župan dipl. inž. Drago Legen se je zahvalil za opravljeno delo, spodbudil za prihodnost in obljubil sodelovanja. Veržejski pevski zbor je lepo zapel. Sledila je pogostitev ter ogled zgodovinske razstave zavoda in obnovljenih prostorov ...

napovedujejo novo dobo za zavod in za delovanje salezijancev v tem delu slovenskega prostora. Naj Bog blagoslovi vse plemenito delo v blagor mladine in vernega pomurskega ljudstva« (inšpektor Alojz Dobravec).

Veržejski salezijanci se pridružujemo tem besedam, se zahvaljujemo županu, njegovim svetovalcem in vsem dobrotnikom iz Veržeja, okolice in od drugod za izkazano simpatijo in pomoč. Bodite nam naklonjeni še naprej, da napravimo iz Marijanišča res prijeten dom za vse, ki iščejo lepoto, tolažbo v stiski, pogum za življenje, razsvetljenje in mir v Bogu. Brez vaše stalne pomoči tega ne bomo nikdar dosegli.

90 LET

Zanimivi so nekateri **zapisi v knjigi spominov.**

»Veržej je ponosen na dogajanja v salezijanskem zavodu. Tu je duhovno življenje, ki človeku podari novih moči. Čestitam. Le tako naprej!« (slikar Jože Osterc).

»Čestitam ob praznovanju jubilejev Marijanišča in našega častnega občana g. Martina Maroša. Pri uresničevanju zastavljenih načrtov in ciljev vam želim veliko uspeha« (župan Drago Legen).

»Z veliko hvaležnostjo do Boga, gospodarja zgodovine, smo obhajali 90-letnico našega sobrata in Marijanišča. Velik obisk ljudi od blizu in daleč in zavzeto delo sobratov

SKLAD PRIJATELJI MARIJANIŠČA

OBNOVA SALEZIJANSKEGA ZAVODA VERŽEJ SE NADALJUJE. V mesecu novembru 2002 smo začeli obnavljati stari del zavoda, in ker so stropi leseni, jih bo treba zamenjati, pa tudi okna, inštalacijo, del ostrešja in opeko. Pri tem našem delu nam lahko pomagate tudi vi s svojimi darovi in molitvijo. V ta namen je ustanovljen sklad PRIJATELJI MARIJANIŠČA; darovalcem že vnaprej hvala za podporo tej ustanovi.

Denarne prispevke lahko pošljete na poslovni račun: **02355-0089814470** pri NLB. Podrobne informacije dobite na naslovu:

Janez Krnc, Ul. bratstva in enotnosti 1
9241 Veržej, gsm 041/357-640.

Molitev

Ustavi se ob sliki,
premišljuj,
kaj ti govori!
In potem ob sliki zapiši
molitev ali
pesem ali
razmišljanje
in jo do 15. februarja
pošlji na naslov
Salezijanskega vestnika
(glej na str. 2).

VABILO. Mesec januar je mesec posebnega spomina: praznujemo god sv. Janeza Boska (31.). Zato se v mislih in molitvah ustavljamo pri njem, ki je naš "oče, učitelj in prijatelj!" Ob sliki iz prejšnje številke pa na drugi strani objavljamo vaša razmišljanja, molitve oz. pesmi.

Vabljeni k sodelovanju, da bo Vestnik še bolj naš!

ob sliki

Je smeh na obrazu tisti dar, ki ga iščemo?
Je vaza iz gline, podoba majolke, tisto, kar iščemo?
Vaza, zgrajena s temi otroškimi rokami,
je kot studenec želja,
je simbol majhnega vodnjaka.

Silvana

Moje srce se veseli tvojega nasmeha.
Tvoje žareče oči me spomnijo na veselje ljudi,
ki so pred dva tisoč leti gledali Gospoda.
Največji čudež pa je, da tudi ti nosiš isti nasmeh,
in to celo po dva tisoč letih.
Gospodova ljubezen res nima meja.

Grega

Gospod, napolni moj vrč.
Povsod te iščem, moj Gospod.
Kje si? Kje naj te uzrejo moje oči?
Mojo dušo žeja po tebi,
zato napolni moj vrč!

Napolni me s svojo ljubeznijo
in me objemi z vso milostjo.
Zakaj moj vrč je prazen,
preprazen tvoje navzočnosti.

Pozabila sem nate, moj Gospod,
a zdaj te potrebujem in te iščem.
Tu stojim pred teboj in priznavam,
da brez tebe ne zmorem.
Zato te prosim: Gospod, napolni moj vrč!

Petra

Gospod, velika je čaša tvoje ljubezni. Čeprav vsak dan pijem iz
nje, se ne odžejam. Nikoli je ne bom izpraznila, ker ti vanjo
vedno znova vlivaš svojo neizmerno, zastonjsko in brezpogojno
ljubezen. Za vsakega je je dovolj, saj imaš ti vse ljudi enako rad in
za vse poskrbiš, da nismo žejni.

Hvala ti, dragi Jezus, za vso dobroto, s katero me osrečuješ.

Anita

Fantič se je urno odpravil
mimo obzidja in v roki je
držal lepo poslikano vazo ... kot
dve sklenjeni roki, ki molita in
prosit Boga. Mladim je hitel pri-
povedovati, naj bodo združeni
med seboj, naj se imajo radi,
kajti Gospod je z nami.

Gospod, tudi temu fantiču
in vsem mladim daj, da se razli-
je na ustih nasmeh, sreča in lju-
bezen. Le tako bomo lahko
spoznavali tebe Najvišjega v vsa-
ki najmanjši stvari in se ti zah-
valjevali za dan, ki ga preživimo.

Gospod, odpri nam oči, da
bomo občudovali to cvetoče
drevje in zelenje, odpri nam oči
za ljudi, za njih toplo besedo in
pozornost.

Branka

OBog, Stvarnik vseh živih
stvari. Naj sočni plodovi
zlate jeseni v nedolžnih očeh
tega otroka vedno znova budi-
jo zaupanje in vero v vse dobro
in lepo. Skrbno izdelana vaza
lončarja bodi podoba nebeškega
Očeta, ki tako lepo izoblikuje
življenje in odpira srca mladih za
sprejemanje vrednot dobrega.
Potrudimo se napolniti to vazo
srca s plemenitostjo in dobrim
zgledom.

Cilka

Temelji za moj bodoči dom

Ko me je "brat" Janez poprosil naj napišem nekaj misli o svoji družini, me je postavil pred precej nevhvaležno nalogo. Ker se mi zdi po eni strani takole početje precej samopašno in tega res ne maram, po drugi strani pa naša družina v bistvu ni nič posebnega. "Nič takega ni, zaradi česar bi si zaslužili ali pa želeli imeti objavljen članek o nas" sem svoje gnala jaz, Janez pa je vztrajal ...

MOJA STARŠA IN NJUNI OTROCI

Jolanda in Mirko sta se spoznala v času študija, ko sta oba prišla iz Prekmurja v Ljubljano. Tu sta se srečevala v prekmurški študentski skupini, ki jo je vodil salezijanski duhovnik Jože Zadavec. To je bilo najbrž njuno prvo srečanje s salezijanci. Po letu dni skupne hoje in medsebojnega spoznavanja sta se konec leta 1974 poročila. Nekaj mesecev po poroki je salezijanec gospod Stane Okorn atija prosil, da bi učil fiziko na Srednji verski šoli v Želimljem. Ati je prošnjo sprejel in tam učil dve leti, nato pa je moral na služenje vojaške obveznosti. Mama je v letu 1976 prvič postala mama mojemu bratu Gregorju. Čez tri leta sem se mu na svetu pridružila še jaz. Tako je za mlado družinico postala garsonjerica na Trnovem na vseh koncih preozka. Nekaj je bilo treba narediti, zato smo se leto dni po mojem rojstvu preselili na Rakovnik. S tem se je naša povezanost s salezijanci še bolj utrdila. Prva leta življenja na Rakovniku je poseben blagoslov v našo družino prinesla še tri leta

za menoj rojena sestra Alenka. Žal smo se skupaj lahko radovali le nekaj kratkih let, nato pa jo je Gospod poklical med svoje angele.

Življenje v družini je šlo naprej. Leta 1984 je ati spet začel učiti v Želimljem, kjer je naslednjih deset let učil fiziko in računalništvo. V tem času je učil tudi Gregorja. Leta 1992 je v našo družino zopet posijalo sonce, saj smo dobili še eno deklico - sestrico Kristino.

ZGODAJ VKLJUČENI V ŽIVLJENJE ŽUPNIJE

Vsi otroci smo hodili k predšolskemu verouku, kjer se je z nami požrtvovalno ukvarjala s. Ivana. In ko je Gregor začel prepevati v otroškem pevskem

zborčku, sem, jasno, zatrmari-la še sama in dosegla, da sem smela peti tudi jaz. Čez nekaj časa je bil Gregor za vrsto let sprejet med ministrante. Oba sva se učila igrati na instrument - Gregor na kitaro, jaz pa pri sestrah HMP na sintetizator, ker v bloku za klavir pač ni bilo prostora. Gregor še zdaj prenekatero nedeljo s kitaro spremlja petje otroškega pevskega zborčka.

Z Gregorjem sva se tudi po birmi aktivno udeleževala dogajanja v župniji. Gregor in njegovi prijatelji so ob praznikih s pritrkavanjem skrbeli za še bolj praznično ozračje. Sama sem se pridružila skupini birmanskih voditeljev, kjer se še vedno trudim na mlade prenašati krščanske vrednote, jim govoriti o Bogu in o njegovi ljubezni do ljudi, predvsem pa jim s svojim zgledom pokazati, kako nekaj čudovitega je lahko življenje vselega kristjana. Pred nekaj leti sem sprejela tudi nalogo povezovanja birmanskih voditeljev in začela sodelovati še pri Katehetskem odboru. Birmanski voditelji večkrat na leto pripravimo kakšne duhovne vaje, sku-

paj z birmanci sooblikujemo nedeljska bogoslužja ... (op. ur. pred kratkim pa so izdali knjigo za birmanske voditelje »Ali hočete tudi vi oditi?« – sad večletnega dela rakovniških birmanskih voditeljev).

Po sledih nas starejših je šla tudi Kristina, ki prav tako že marljivo sodeluje v župniji. Poleg verouka seveda prepeva v mlajšem mladinskem zborčku in se v Rakovniški glasbeni šoli že tretje leto uči igrati na violončelo. Tako vsake toliko z igranjem v godalnem orkestru tudi ona popestri nedeljsko mašo.

Zgled za navdušeno sodelovanje v župniji smo otroci dobili pri svojih starših, saj sta pri mašah oba pogosto sodelovala z branjem beril. Ati poleg tega že kakšnih dvajset let sodeluje pri župnijskem pastoralnem svetu. Oba pa sta vrsto let navdušena člana zakonske skupine SZR.

Pred tremi leti se je naša družina spet povečala, tudi tokrat za dekletko, Simono, s katero se je poročil Gregor. Tudi onadva sta se pridružila eni izmed zakonskih skupin, Gregor pa prav zdajle končuje civilno služenje vojaškega roka na Rakovniku.

DRUŽINA, KRAJ LJUBEZNI IN RAZUMEVANJA

Ob tem, ko sem pisala o življenju naše družine, sem razmišljala, kaj vse mi je naša

družina dala in kaj mi je bilo pri nas najbolj všeč. V prvi vrsti je bila to odprtost do drugih ljudi. Z besedo odprtost sem mislila na dejstvo, da je pri nas doma skoraj vsak dan kdo v gosteh in na obisku. Še pred nekaj leti mi je šlo to zelo na živce. Nič miru, kar naprej eni ljudje, ki so prihajali in odhajali. Danes pa se mi zdi, da je ravno v tem prihajanju prijateljstvo vsebovano življenje. Naš dom je topel in živ zaradi vseh dobrih ljudi, ki nas obiskujejo in nam prinašajo svoj blagoslov.

Hkrati z odprtostjo bi morala omeniti tudi širokost. Ta je mišljena po eni strani kot radodarnost do drugih ljudi. Beseda pa vsebuje tudi drug pomen, in sicer da smo bili vzgajani brez predsodkov do drugačnih, do drugače mislečih, do umsko ali telesno prizadetih. Pa kaj, če so črni ali revni ali južni, glavno je, da so dobri ljudje, mi je mama večkrat ponavljala. V svojem bistvu so vsi ljudje dobri.

Pomembna popotnica za življenje je zame tudi to, da so me starši vzgajali zelo svobodno. Pri tem mislim predvsem na to, da sem že, odkar pomnim, lahko sama sprejemala odločitve za svoje življenje. Hkrati pa sem se morala potem vedno tudi sama soočiti s posledicami svojih odločitev, le-te pa niti niso bile vedno prijetne. Zdi se mi, da je

bilo predvsem to tisto, kar me je že zgodaj naredilo odgovorno tako do sebe kot do drugih.

V življenje naše družine je bila vedno vpletena molitev. Pred jedjo, pred spanjem, ko na obisk pride Jožko ... V novembru večkrat vsi skupaj molimo rožni venec, v decembru za en večer na svoj dom sprejmemo Marijo Romarico. Tudi devetnevica in šmarnice so tisto "ta obvezno," mama pa si je, vsaj kolikor opažam, v zadnjem času zadala nalogo, da v našo družino vpelje še skupno obiskovanje srednjih družinskih maš.

Širokost, odprtost, potrpežljivost, svoboda, maša, molitev ... To so temelji, na katerih bi nekoč tudi sama želela graditi dom za svojo družino. Da bi bila ta miren kraj ljubezni in razumevanja, kjer bi vsi radi živeli in kamor bi se vsi radi vračali. Vem, da je ta trenutek moje gledanje še precej idealistično, ker sem še daleč od tega, da bi imela svojo družino. Vem tudi, da ni popolne družine in da se povsod nevihte prepletajo s sončnimi dnevi. Pa vendar, z Božjo pomočjo in z veliko vere verjamem, da bi mi nekoč lahko uspelo.

Katarina Anželj

Katarina med rakovniškimi birmanskimi animatorji ... .. in med svojimi domačimi.

Msgr. Frančišek Panfilo

Škof v Kramarjevi Papui

Je salezijanec, doma iz severne Italije. Študij je končal na Filipinih, kjer je bil potem ravnatelj, učitelj novincev, inšpektor in delegat za Papuo Novo Gvinejo. Bila sta skupaj z misijonarjem g. Jožkom Kramarjem v Papui. Tako dobiva pričevanje g. Kramarja svojo potrditev.

Vaša škofija v Alotau ...

Šteje nekaj čez 200.000 prebivalcev, od tega 45.000 katoličanov, drugi so tudi kristjani, nekaj pa je pripadnikov prvotnih verstev. Škofija je nekaj posebnega, saj obsega 30 otokov (naseljenih) in še mnogo otočkov.

Papua Nova Gvineja je lepa...

Zares je tukaj raj. Narava je nezastrupljena, zdravi pragozdovi, voda in zrak čista. Da, to je lep del. Je pa tudi manj lep, da ne rečem grd, kajti v mestih se razcveta kriminal. Mladi hitro postanejo žrtve prestopništva. Včasih je prav šola kriva za tako stanje.

Zakaj? Sliši se neverjetno.

Ker preveč odbira učence. Po osnovni šoli ne more nadaljevati šolanja 50 % mladih, samo majhnemu delčku uspe priti na univerzo. Če mladi takoj ne najdejo kakšne zaposlitve, hitro postanejo žrtve kriminala.

V čem bi bila rešitev?

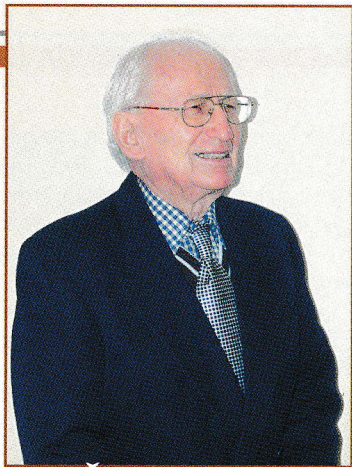
Rešitev je, do nje pa vodita dve poti: ena je evangelizacija, druga vzgoja. Zato salezijanci iščemo kraje, kjer je mladina v nevarnosti, in poskušamo na razne načine z evangelizacijo in vzgojo.

Zdi se kot preprosta rešitev.

Da, če bi bilo ljudstvo bolj homogeno, manj plemensko razdeljeno. Vendar je dejansko čisto drugače. Govorijo več kot 600 jezikov, samo v moji škofiji 43, ki se zelo razlikujejo. Ni vse zlato, kar se sveti. Občutimo pomanjkanje strukture, celotno socialno ureditev, spopadi onemogočajo tuzemcem ... Treba je trdo delati. Salezijanci smo edini, ki sprejemamo vso mladino, brez razlike. Vendar moramo vse sami vzdrževati. Vseeno smo optimisti.

(Il Bollettino Salesiano 1/2003)

Škof Panfilo pred leti na obisku pri g. Kramarju v bolnici

JOŽKO KRAMAR

Luč sveta je zagledal 5. marca 1919. Takoj po noviciatu 1934/35 in prvih redovnih zaobljubah je zaprosil za misijone. Njegova misijonska pot ima štiri glavna obdobja oz. postaje:

1. Severna Indija (1935 – 1950: Krishnagar, Sipajdura, Shillong),
2. Burma (1940 – 1966: Anasikan, Mandalay),
3. Filipini (1968 – 1980: Cebu, Manila) in končno
4. Papua Nova Gvineja (1980 – 2001: Araimiri, Vunabosco, Kumgi, Boroko).

V rakovniškem gradu je pregledna razstava o njegovem življenju in delu. Odprta je vsako soboto in nedeljo od 11.00 – 12.00, v nedeljo še od 14.00 – 16.00; za skupine pa tudi po dogovoru na tel.: 01/427-3-280, Tone Ciglar. Ob tem je zapisal: "Gospod nas kliče, da pomagamo bratom in sestram na njihovi poti v življenje. Posebne pomoči so potrebni ljudje v misijonih, še zlasti mladi. Ljubezen do Boga in do bližnjega je edina pot, ki pelje v življenje. Bodimo odprtih src in rok za vse, ki nas potrebujejo in pričakujejo."

Od februarja naprej bo tudi na voljo četrti zvezek njegovih spominov

Pogled na prehojeno pot

Misijonska zgodba, ki se je začela leta 1935, ko je kot najmlajši slovenski misijonar odšel na širna misijonska polja, na katerih je deloval 66 let. Imenuje se JOŽKO KRAMAR, salezijanec sobrat pomočnik, doma iz Šmarce pri Kamniku.

(Misijonska pričevanja – 11): **Tul-tul med bojevniki Simbu**, kjer je kratek opis njegove graditve tretjega misijona v Papui Novi Gvineji, in sicer v osrednjem gorovju v vasi Kumgi. Temu je dodan kratek pogled na prehojeno misijonsko pot ter nekateri njegovi nagovori nam v domovini. Prostovoljni prispevki so namenjeni za njegove drage Papuance, zlasti mlade, ki potrebujejo vsega, najbolj pa ljudi, ki bi jim vsaj za nekaj časa šli na pomoč. Misijonar nas opogumlja z geslom, ki je njega vodilo vse življenje: *Ljubezen ne pozna ovir!*

Za to številko Vestnika nam je misijonar namenil nekaj sporočil; prisluhnilo jim.

- **Kako ste zmogli toliko let vztrajati pri tako napornem delu?**

To se mi zdi čisto naravno. Če delam za Boga, bo Bog tudi poskrbel, da to lahko delam. Opažam in priznavam, da so moje roke dosti šibkejše, kot so bile pred letom dni, ko sem bil še v misijonih. Delo nam bolj daje moč, kot pa nas izčrpa. Prav v delu je življenjska moč misijonarjev.

- **Pomagali so vam tudi trije slovenski laiški misijonarji.**

Slovenski laiški misijonarji so nam bili v veliko pomoč v Papui Novi Gvineji v šolah, posebej pa pri vzgoji ženske mladine, enako tudi mlajših in starejših žena. Velike prednosti imajo tudi po šolah za katehizacijo deklet in žena. Misijonarju so v veliko pomoč tudi pri njegovem verskem oznanjevanju. Velikodušnost mladih laikov še posebej nagovori ljudi, ker vidijo njihovo nesebično ljubezen. Blagoslov, ki ga prinašajo laiški misijonarji, je tako velik, da bi se za ta poklic odločili še mnogi, če bi jim bilo to dano vedeti.

- **Ali danes mladim manjka poguma in poleta za duhovni in misijonarski laiški poklic?**

Meni se zdi, da pomanjkanja poguma in poleta ni v mladih, temveč premalo poguma pri vzgojiteljih, da bi govorili o lepoti misijonskega in duhovniškega ter rodovniškega poklica. To isto manjka redovnikom samim. Zdi se, da se tudi duhovniki in redovniki bojijo predstaviti mladim duhovni poklic. Poguma in poleta danes predvsem primanjkuje, meni se tako zdi, staršem, ki se bojijo vseh duhovnih poklicev, kot da bi se s tem otroku pripetilo kaj slabega. Ko bi vedeli, kako je ravno nasprotno res!

- **V čem bi bila rešitev?**

Redovni in misijonski poklici so termometer našega redovniškega in krščanskega življenja v skupnosti, zlasti med mladino. Mladina nas mora videti odprte, vesele in zadovoljne. Duhovne poklice

Do konca šol. leta bo na ogled misijonska razstava o Jožku Kramarju

porajajo skupnosti: družinske, župnijske, redovne.

● Kaj pa težave, morebitni dvomi?

Nikdar ne bom mogel biti Bogu dovolj hvaležen za milost duhovnega – misijskega poklica. Duhovni poklic ni samo velik dar za družino, marveč tudi za ves narod. Da bi zdvomil o svojem poklicu? Vedno je bilo toliko dejavnosti, da za to ni bilo časa. Če bi se pa kdaj to zgodilo, bi navzočnost mladih hitro pregnala vse moje skušnjave. Kadar so z mladimi nastale kakšne težave, sem se za nekaj časa zatekel pred Najsvetejše. Tam sem vedno prišel do spoznanja, da nisem zvesto sledil don Boskovemu vzgojnemu sistemu. Potem sem se mladim približal z ljubeznijo in je bilo takoj konec vseh težav. Dobrota in ljubezen, to je tisto, kar nam pomaga, da vsi, s katerimi pridemo v stik, postanejo naši prijatelji, po nas pa Božji.

● Je kaj k temu prispevala družinska vzgoja?

V materinem naročju sem se od nežnih otroških let naučil ju-

tranjih in večernih molitev: molila je vsa družina skupaj, zvečer dalje, z rožnim vencem, zjutraj pa zlasti z darovanjem dneva Bogu. Molili smo redno vsak dan. Nikdar se nikomur ni tako mudilo, da bi molitev lahko opustili.

● Kaj bi moral vzeti s seboj tisti, ki bi se odločil za misijone?

Ko sem leta 1935 odhajal v misijone, so me moji sonovinci oskrbeli z vsem mogočim, kar sem s pridom uporabljal. Šest mesecev pozneje, bilo je na veliki petek, je požar uničil stolnico, škofijo in naš zavod. Naslednji dan smo odhajali pod Himalajo, kjer so nam sobratje jezuitje ponudili gostoljubnost v svoji koči; takrat sem skoraj vse, kar sem imel, spravil v svoje žepe. S tem nam je naš veliki Misijonar hotel pokazati, da je samo njegovo varstvo stalna posest. Bog je za nas vse poskrbel, nič potrebnega nam ni manjkalo. Gospod vedno poskrbi za tistega, ki sledi njegovemu klicu. Vsa leta misijskega dela sem vedno imel vse potrebno.

● In kako je z načrti po tolikem opravljenem delu?

Vsi moji načrti so v Božjih rokah. Res pa je, da z mešanimi občutki gledam na svojo prehojeno pot. Če sem čisto odkrit, se sedaj včasih počutim kot izgubljen ovca, ki je daleč od svoje črede. Upam, da mi ne bo treba predolgo čakati, da pridem do končnega cilja. Bog je bil z menoj vedno dober in samo upam, da bo dober tudi v tem čakanju. Z zaupanjem pričakujem Gospodarjev prihod.

Pogovarjal se je Tone Ciglar

Iz pisem misijonarjev

GOMA, BOŽIČ 2002

Spet prisrčen pozdrav vsem skupaj izpod vulkana Nyiragongo na vzhodu Konga. Leto je naokoli, neverjetno hitro. Bruhajoči vulkan, ki nas je 17. januarja 2002 prisilil k begu, je pod besnečo lavo pokopal osrčje mesta Goma. Postali smo središče pozornosti vsega sveta in tudi središče človekoljubne pomoči, na katero čaka še približno 3000 ljudi. Taborišče okrog naše ustanove se je izpraznilo pred nekaj dnevi. Veliko pomoči je kar pridrvelo z vseh strani.

Sicer smo pri nas v večnih gradnjah. Povečali bi radi zmogljivost internata za 150 ležišč. Novih učilnic je že deset, deset pa še v gradnji. Tudi prizidki treh internatov že lezejo iz lavnate gmajne proti nebu. Nova kuhinja, velika jedilnica in ambulanta bodo nared do septembra 2003, če Bog da. Bi morali videti naše otroke, ki jih je čez dan več kot tisoč, ponoči pa 350. Vsi so šli skozi travme vseh vrst.

Nocoj me je misijonski sopotnik sobrat Vilko Poljanšek pri večerji spomnil, da je že pet let v Afriki (o. p. odhajal je za tri mesece). Naša mizarska delavnica je pod njegovim vodstvom zablestela. Fantov se kar gnete okrog mojstra. Pri tehničnem risanju je zelo strog. Okrog sedemdeset fantov je v treh letnikih mizarstva.

Naši otroci, sobratje in slovenska četverica pod vulkanom prisrčno pozdravljajo vse in voščijo blagoslovljeno novo leto 2003.

Danilo Lisjak

RUKAGO, 7. 11. 2002

Dragi Franc!

Tu na severu je še kar mirno, vendar v osrednjih delih države in okrog glavnega mesta uporniki kar napadajo. Civiliste pustijo pri miru, vojake pa pri priči ubijejo. Sedaj so tudi burundijski škofje povabili

ljude, da bi več molili za mir, posebno vsak četrtek in petek. Ljudje so se že naveličali vsakodnevnega bežanja.

Naša salezijanska delegatura ima že svoj noviciat. Letos je osem novincev, med njimi dva iz naše župnije, eden pa je šel v veliko semenišče. Tako sedaj imamo štiri v velikem škofjskem semenišču. Eden je letos stopil v družbo usmiljenih bratov in eden v družbo belih očetov (ti so bili prvi misijonarji tukaj v srednji Afriki). Tako da poklicev ne manjka.

Imeli smo birmo, 600 birmancev. Škof mi je dal dovoljenje, da sem birmoval tudi jaz. Če kdo hoče videti, kaj je slovesnost, naj pride k nam.

Pozdrav vsem!

Gusti Horvat

Danilo Lisjak je poslal daljše poročilo o misijonu v Gomi; sicer smo pa 28. 12. 2002 lahko videli na TV Ljubljana reportažno oddajo.

GOA, 2. 10. 2002

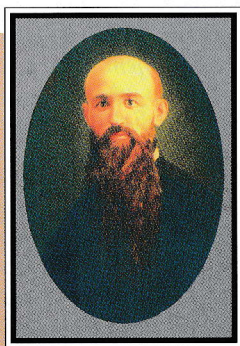
Spoštovani!

Vsem lep pozdrav in Goe v Indiji. Ko sem bil konec marca 2002 na obisku v bolnici pri g. Kešpretu, smo naredili nekaj posnetkov, ki so zadnji pred njegovim odhodom v večnost (gl. zgoraj).

Hitro sem se vživel v tropsko podnebje, saj je še sedaj zvečer pri moji mizi krepko čez 30°C. To mi bolj dobro dene kot mraz pri vas.

Naša hišna kapela se vsako jutro napolni z verniki, ki pridejo k maši. V 12 km oddaljenem glavnem mestu Panjim, kjer imamo gimnazijo in internat, imamo kapelo za 250 ljudi; vsak dan sta dve maši zjutraj in ena zvečer, pa je vedno polna, čeprav ni župnija. Polnočnico pa imamo kar na prostem; najeli smo sedem tisoč stolov, pa je bilo še premalo. Lep pozdrav vsem. Združeni v molitvi Vaš hvaležni

Ludvik Zabret

V »KEREČEV SKLAD«

za salezijanske misijon(ar)je ste od 1. novembra do 31. decembra 2002 darovali: Čeferin M., Dobravc P., Gerič A., Gomboši C., Kerec M., Krautberger A., Meglen I., Pajnič M., Pajsar N., Plahutnik P., Povirk M., Rebec K., Rigler A., Romih S., Rozman A., Sabolič G., sestre de Notre Dame, Štuhec F., Urbanija L., Vidmar M., Volaušek J., Vučko A., Vukan M., Zeličevi in drugi neimenovani dobrotniki. Darujete lahko za posamezne misijonarje ali splošno za misijone, in sicer oddate dar **osebno** na Rakovniku, po **poštni nakaznici** oziroma na **transakcijski račun** Salezijanskega vestnika (gl. str. 2) s pripisom **"MIS"**. **Vsem iskren »Bog plačaj!«**

SPOŠTOVANI BRALCI SALEZIJANSKEGA VESTNIKA!

PRAV LEP POZDRAV Z RAKOVNIKA, odkoder nas spremlja Božja mati Marija in nam obljublja: »Jaz sem bila, sem in bom vaša pomočnica!« V teh prazničnih dneh smo prejeli številna voščila. Mnogi ste se nas spomnili še s kakšnim darom, nam obljubili molitveni spomin ali pa ste nas zanj poprosili. Hvala za vse oblike pozornosti, mi pa vam obljubljam, da smo v molitvi z vami, še posebej pri maši vsako soboto ob 7.00.

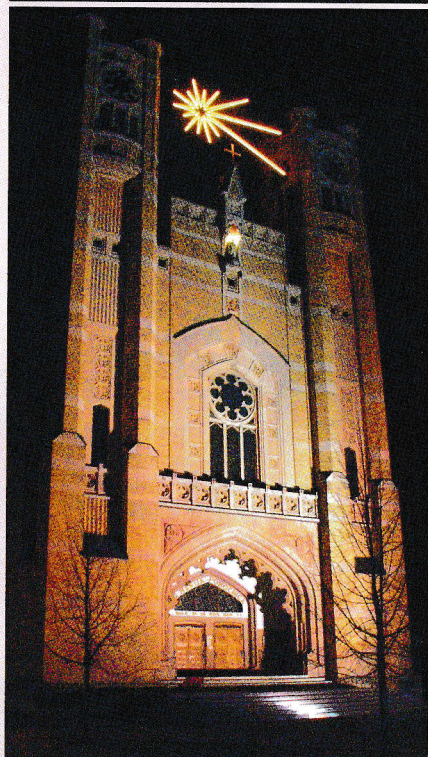
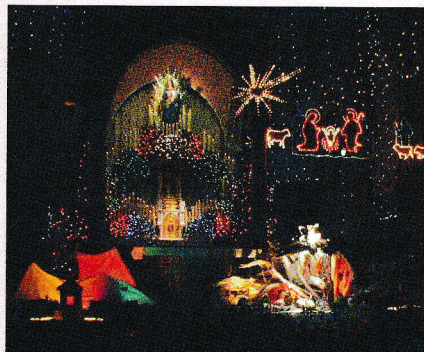
POZDRAVLJAMO VAS Z RAKOVNIKA. Tukaj je najštevilnejša salezijanska skupnost na Slovenskem, šteje skoraj dvajset sobratov.

IN TA SKUPNOST SOBROTAV OPRAVLJA ZELO RAZNOVRSTNO POSLANSTVO. V kar veliki župniji (okrog 500 otrok pri verouku) poteka redno in zelo razvejano delo – s posebnim poudarkom na mladinski pastoralni. Poleg tega ima župnik veliko dela tudi z Glasbeno šolo (letos poteka pouk že 5. leto), ki je bila julija 2002 končno tudi državno priznana. Naša romarska cerkev pritegne mnoge vernike tudi za božične in velikonočne praznike. Tedaj so duhovniki teden dni dopoldne in popoldne na voljo za zakramentne sprave. Trije duhovniki naše skupnosti redno poučujejo v naši gimnaziji v Želimljem. Eden od duhovnikov vodi projekt Skala in je obenem odgovoren za mladinsko pastoralo na inšp. ravni. Nekateri od duhovnikov ob nedeljah pogosto pomagajo v raznih župnijah. V skupnosti so še trije bogoslovci (salezijanci), ki obiskujejo Teološko fakulteto, z njimi pa sta tudi dva kandidata, ki resno razmišljata o salezijanskem poklicu. Pet sobratov pomočnikov daje življenju skupnosti posebno zlahtnost in dragocen prispevek: mojster krojač naredi mnogim duhovnikom in bogoslovcem (pa tudi prelatom, monsinjorjem in škofom) talarje; drugi ureja vrt in se trudi, da nas pozimi ne zebe; tretji je nepogrešljiv v zakristiji in poskrbi za čudovite jaslice ter ozvočenje na romarskih shodih; četrti je zelo dejaven v naši založbi Salve (čeprav je že krepko presegel 80. leto!), obenem še vedno skrbi za urejenost zelenic okrog cerkve; peti pa je naš misijonar g. Jožko Kramar: poprime, kjer je potrebno ... vsi pa so skupaj s tremi rednimi spovedniki tudi neutrudni molivci ...

IZ ŽIVLJENJA SKUPNOSTI. Konec novembra je bila v rakovniškem gradu odprta misijonska razstava o delu našega sobrata pomočnika misijonarja Jožka Kramarja (podrobneje na misijonski strani!). Na 4. adventno nedeljo je bil v polni cerkvi čudovit adventno-božični koncert učencev naše Glasbene šole. Med prazniki so si številni prišli ogledat naše jaslice. V redovni skupnosti smo na Silvestrov večer povabili k praznovanju še sobrate iz drugih skupnosti in tako doživeli zelo zanimiv bratski in družabni večer, pred polnočjo pa smo se v cerkvi zbrali k molitvi. Prve dni januarja so se odpravili na pot rakovniški koledniki (ministranti s svojimi voditelji).

KO SMO SE SALEZIJANCI na prehodu iz starega v novo leto zbrali v cerkvi, smo se spomnili tudi tega, da bo letos 26. januarja minilo 100 let, kar je »prišel« na Rakovnik »kip Marije Pomočnice« in bil tedaj tudi blagoslovljen. Naj nas torej še naprej varuje Ona, ki je kljub vsem viharjem vseskozi trdno stala na svojem tronu in čuvala svoje otroke. Vsem prav lep pozdrav z obljubo in obenem prošnjo: bodimo še naprej povezani v molitvi, da bomo skupaj lahko napravili še čimveč dobrega za odrešenje sveta. Hvaležni rakovniški salezijanci.

JANEZ POTOČNIK, ravnatelj salezijanskega zavoda Rakovnik

Iz kronike

Salezijanskega zavoda na RAKOVNIKU
Zvezek 1942-1971

SKLAD RAKOVNIK

Za obnovo Rakovnika ste od 1. nov. do 31. dec. 2002 darovali:

Adamič B., Božič A., Bregar V., Brulc S., Butalin A., Ciperle M., Čeferin M., Černe S., Dobravc P., Drobežl. I., Erlah A., Ferkolj M., Franc M., Gaber J., Gačnikovi 2x, Galin M., Gerčar S., Gorše M., Horvat M., Ilc J., Ivkovič L., Jamnik R., Jelinčič A., Jerebic A., Juvančič M., Kolar A., Končan I., Kopač M., Koporec A., Košir M., Kramar L., Krautberger A., Kryil J., Kumrovi, Lekše B., Logarjevi, Marovt S., Meglen I., Meško J., Metelko A., Milavec L., Mir L., Mirt A. in J., Močan F., Mrgole J., Nabergojevi, Novak A., Oblak A., Oman Š., Osovnikovi, Osredkar M., Pajkovi, Palčar M., Papež M., Pečkar J. in M., Pečlin A., Pekolj Š., Perčič F., Pertoci M., Perušek G., Petkovšek J., Pfeifer M., Plahutnik P., Plavčak M., Podgoršek M., Pogačar T., Poljšak M., Posavi D., Praprotnik M., Presečnik M., Pučnik T., Rajšp-Stopar, Recelj K., Rošer P., Rozoničnikovi, Sabljak F., Sadar M., Sajko A., sestre sv. Križa, Skornšek I., Strašek P., Šerbak A., Škorja M., Šolar A., Šterk F., Štuhec F., Taljat M., Trdan K., Tudi-ina J., Turkovi, Tuta M., Vadnal M., Vasle M., Vodlan F., Vodovnikovi, Vukan M., Zabret C., Zajec C., Zeličevi, Zupančič U., Žmuc A., Žnidaršičevi, Žvegljč M. in nekateri neimeno-vani dobrotniki. Vsem darovalcem iskrena hvala in Bog povrni.

Bog povrni!

Svoje prispevke lahko izročite osebno ali nakazete na naslov:

Salezijanci, Rakovniška 6
1000 Ljubljana.

TRR 24200-9004141717, sklic 00 06

Pri nakazilih na račun navedite oznako 'RAK' ter nas tudi obvestite o namenu nakazila ali pa prosite poštne in bančne uslužbenke, da pri sebi res vpišejo namen plačila.

SEPTEMBER 1945 – DECEMBER 1946

20. september. IV. armija je odpeljala še preostali papir in ostanke strojev iz tiskarne.

23. september. V katakombe so se vselili nemški ujetniki.

2. oktober. Odpeljali so tudi elektromotor znamke »Škoda« za potrebe propagandne komisije v Splitu.

3. oktober. Začetek novega šolskega leta. Na razpolago za sobrate in gojence smo imeli samo novo poslopje za cerkvijo. Vse drugo je zasedeno: vojska in civilne stranke v gradu in pred gradom ...

4. oktober. Rakovniška gimnazija se seli k sv. Jakobu. Dijaki sami nosijo inventar ...

November. V začetku novembra smo morali izprazniti knjižnico.

19. december. Vinko Furlan je bil odpuščen iz službe in Mladinske založbe.

27. december. God g. inšpektorja (Špana) bolj v skromnih razmerah. Povabljeni g. Jurčak in g. Kos (s Kodeljevega), ki sta bila naslednji dan zaprta.

12. januar 1946. V zavodu se ustanovi na predlog mestne ZMS samostojna mladinska organizacija ZMS Rakovnik. Prišli so trije mladinci iz mesta in vodili sestanek ... Na hodniku se je pojavil »Stenčas«.

18. januar. Vojaki so zasedli tudi bivši 1. razred na »zapešiču«.

31. januar. Praznik sv. Janeza Boska. Ves dan žalostni, ker je prav ta dan potekala razprava proti našemu sobratu Janku Božiču. Zvečer smo zvedeli, da je bil obsojen na smrt ...

1. februar. Vojaki so zasedli bivšo tiskarno in črkostavnico, sedaj spalnico bogoslovcev in klerikov.

2. februar. Naš klerik Stane Okorn je bil obsojen na osem let odzema prostosti s prisilnim delom ... Vložil je pritožbo, ker je bil obsojen zaradi stvari, ki jih ni zagrešil.

5. februar. Ker je na župnijah pomanjkanje duhovnikov, se g. Bakan in g. Luskar javita, da bosta hodila ob nedeljah in praznikih pomagat tja, kjer bo potreba večja.

10. marec. Tudi obednico smo morali izprazniti, ker vojska potrebuje prostore ... Obednico smo preselili v sobe nad svinjaki. V začetku je bilo težko nositi hrano iz kuhinje po nerodnih stopnicah ... tu in tam se je zgodila kakšna neprijetna nesreča z juho ali prikuho.

19. maj. Priprava na praznik Marije Pomočnice v velikem obsegu ... Sklenilo se je, da bo procesija kakor vsa leta pred vojno.

10. julij. Začeli smo obnovitvena dela v zakristiji.

3. oktober. Ponovna razprava proti Okornu. Ker se je dokazalo, da so vse obtožbe neosnovane, so prvo obsodbo (osem letne prisilnega dela z odvzemom prostosti) zavrnil in obtoženega še isti dan spustili na svobodo.

11. december. Dobili smo odločbo o izpraznjenju vseh prostorov v pritličju nove stavbe, da bi se vanje naselilo okrog 50 študentov srednje tehniške šole. Po dolgih potih smo se dogovorili, da študentje zasedejo grad, strankam v gradu pa smo odstopili tri sobe nad zakristijo.

K Bogu so odšli po plačilo

naročniki Salezijanskega vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Ažman Ljudmila, Kamnik
 Bajec Tončka, Celje
 Batič Franc, Nova Gorica
 Blažin Ana, Jereka
 Bobovec Marija, Lendava
 Demšar Franciška, Slape pri Ljubljani
 Erjavec Ivana, Godovič
 Fon Ljudmila, Tolmin
 Fras Marija in Jožef, Dokležovje
 Gerič Ana, Melinci, mati sestre HMP
 Gorjanc Tonica, Anhovo
 Gruškovnjak Štefan, Murska Sobota
 Haler Marija, Artiče
 Hojnik Jožefa, Sv. Križ nad MB
 Horvat Anika, Lendava
 Iskra Marija, Jelšane
 Jakob Kristina, Bratenci
 Jenko Antonija, Trboje
 Klokučovnik Marija, Slov. Konjice
 Klun Marija, Ribnica
 Korbun Milan, Poljčane
 Koren Jožefa, Kobarid
 Koščak Francka, Begunje pri Cerknici
 Kotnik Betka, Kamnik
 Legat Marija, Begunje na Gor.
 Lukač Marija, Lipovci

Majerle Marija, St. Trg ob Kolpi
 Makovec Ivanka, Begunje pri Cerknici
 Matičič Marija, Majšperk
 Mehlin Slavka, Skofljica
 Mertuk Ivan, Bratenci
 Mesarič Marija, Lipovci
 Mikelj Franciška, Studor
 Mordej Cilka, Rog. Slatina
 Novak Hedvika, Bratenci
 Ocepek Marija, Dol pri Ljubljani
 Osojnik Franciška, Celje
 Petek Marija, Ižakovci
 Pintarič Agata, Radenci
 Podbršček Marija, Deskle
 Radič Valentina, Vrhnika
 Rakovnik Marija, Slovenske Konjice
 Rigler Jože, Ljubljana
 Rožman Slavko, Zdole
 Simnovič Marija, Idrinja
 Sitar Franciška, Ponikva
 Sodec Mimi, Ljubljana
 Stražišar Marija, Begunje pri Cerknici
 Škarja Pavla, Sentrupert
 Škoberne Ljudmila, Griže
 Šolar Franciška, Ravne na Koroškem
 Švigelj Angelca, Begunje pri Cerknici
 Trost Ana, Dravograd
 Turk Anica, Nova vas
 Turnšek Avgust, Ljubljana
 Turšič Pepca, Begunje pri Cerknici
 Viličnjak Marija, Ljutomer
 Voglar Barbara, Sveta Trojica
 Zgonc Franc, Cerknica
 Zrnc Nežka, Videm Dobropolje
 Zver Marija, Lipovci
 Žižek Agica, Dokležovje

DUHOVNIKI NISTE BREZPOSELNI

Spoštovani gospod urednik!
 Najprej prav lep pozdrav Vam in Vašim ožjim sodelavcem. Ker se leto bliža h koncu, čutim dolžnost, da se Vam zahvalim za vse, kar ste nam po Vestniku darovali vse leto. Želim Vam, da bi Vaše delo obrodilo stoteren sad. Marija Pomočnica in sv. Janez Bosko pa naj varujeta vašo salezijansko družbo, da bi v naši domovini vzkliklo še mnogo duhovniških poklicev, ki bi po don Boskovem vzoru vodili mladino; ta je povsod v tolikih nevarnostih, saj hudi duh ne miruje in vedno išče, kje bi koga ujel.

V zadnji številki sem videla dva vašega bogoslovca, diakona, ki jima želim veliko Božje pomoči, da bi ostala zvesta in pogumna delavca v Gospodovem vinogradu. Gospod urednik, oprostite, rada bi Vas vprašala, koliko salezijanskih duhovnikov je umrlo v letu 2002; mislim, da več, kot jih bo v prihodnjem novomašnikov. Mi tudi nimamo nikogar v semenišču. Vse samo hiti drugam, za ne pomislijo, ali bodo dobili zaposlitev; duhovniki pa niste brezposelni in še premalo vas je.

Še lep pozdrav in hvala za lepe podobice Marije Pomočnice, ki ste mi jih zadnjič poslali.

Še lepo doživete božične praznike in Božji blagoslov naj rosi na Vaše delo, da bi novo leto rodilo mnogo dobrih uspehov.

Marija, Velika Polana

Hedvika NOVAK

V večnost se je preselila dolgoletna molivka Hedvika Novak iz Bratonec, mati štirih otrok. Redno se je udeleževala molitev za duhovne poklice zadnje nedelje v mesecu v Veržeju. Gospod naj ji bo bogat plačnik.

Frančiška DEMŠAR

V ranih jutranjih urah 3. adventne nedelje 15. decembra 2002 je za Franciško Demšar nastopilo večno jutro, ko je prestopila prag zemeljskega življenja.

Rodila se je 23. oktobra 1906 v Slapah pri Ljubljani, kjer je živela in delala na manjši kmetiji in vztrajala ob vseh preizkušnjah, ki so jo dole-

tele v dolgem življenju. Čeprav nešolana, je bila izredno bistra in se je zanimala za vse dogodke v Cerkvi in v družbi. Z zaskrbljenostjo je mislila na mlade, saj je večkrat dejala: »Mladina se mi smili, ker je tako prepuščena sama sebi in toliko slabim vplivom«.

Bila je žena vere, molitve in zaupanja v Boga. Izredno veliko ji je pomenilo srečanje s Kristusom ob nedeljah in praznikih pri sveti maši. Kolikšen mir jo je navdal, ko je v zadnjih mesecih trpljenja večkrat prejela svete zakramente.

Dolga leta je bila zvesta romarica k Mariji Pomočnici na Rakovnik, molivka za duhovne poklice, članica mašne zveze in dobrotnica salezijanskih ustanov.

Salezijanci se ji zahvaljujemo, se je spominjamo v molitvi in jo tudi drugim priporočamo v molitveni spomin.

S. P.

SOŠOLEC LOJZE GROZDE

Cenjeni!

Zahvaljujem se Vam za Vaše pisanje. Želim, da bi še naprej častili Marijo in don Boska. Tudi jaz sem vedno v Marijinem varstvu. Imam težave z boleznijo, vendar me Marija rešuje. Ona je moja mati in jaz njen otrok. V molitvah se spominjam tudi Janeza Boska, o katerem smo se učili pri verouku. Srečna sem bila, ko sem sodelovala na Rakovniku pri Vera in luč. Več nas je bilo in smo bili srečni, ko smo zagledali Marijo Pomočnico in sv. Janeza Boska.

Ko je bil g. Stanko Hočevnar posvečen v škofa, sem bila žalostna, ker me mož ni hotel peljati. Potem mi je pisal, da se me je spomnil pri blagoslovu. On je bil iz škocjanske fare, tako kot jaz. Dopisovala sva si o Lojzetu Grozdetu, ki sem ga jaz poznala in je bil moj letnik. Vedno se ga spominjam v molitvi, da bi bil razglašen za svetnika.

Naj se ob koncu zahvalim za Vestnik. Želela bi mnogo blagoslova o božičnih praznikih in v novem letu 2003.

Pa srečno.

Angelca, Novo mesto

ZAKLADI

Zaklad, ki smo ga našli, dan, sveti dan, ko nas je poklical Gospod. Poklical nas je po imenu. Določil nam je pot!

Najprej nam je izkazal ljubezen, ki nam poživlja življenje in vpliva upanje.

V tem svetu smo izbrani od Njega, ki je vse ustvaril. On nas vodi. Velikokrat smo izigrani v tem svetu, zato da bi se še bolj zavedali, kako je On z nami, kar

nam vedno znova dokazuje in vodi naše življenje. Ko smo grešni in slabotni, priznavamo svojo majhnost, da lahko deluje po nas. Začnimo graditi z Njim, ki je naša pot in rešitev. Združimo moči v Njegovi ljubezni, ta nas bo večno združevala ...

Vera je zaklad, ko lahko vse nadgradimo, ko pravzaprav Bog vse nadgradi, ker je sama ljubezen. Beseda, ki jo vsi tako radi slišimo, in še bolj, ko smo ljubljeni od njega. Ljubljani v vseh položajih, v bolezni in trpljenju, v razočaranju in v sreči. On vse obrne v naše in skupno dobro. Po dogodkih nas uči in razveseljuje.

Gospod, hvala ti za živo srečanje s teboj, to nam more spremeniti življenje.

Zinka

RAKOVNIK – sv. JANEZ BOSKO

ROMARSKI SHOD

26. januar (nedelja)
zunanja slovesnost ob 15.00, ki jo bo vodil tržaški škof msgr. Eugenio Ravignani. Vabljeni.

LITURGIČNI PRAZNIK

31. januar (petek)
praznik sv. Janeza Boska, celodnevna adoracija, priložnost za spoved, maše ob 7.00, 10.00 in 18.30.

OTROŠKI PEVSKI ZBORI

2. februar (nedelja)
generalka ob 12.30, maša ob 15.00. Prepevalo bo več sto otrok (kakih 30 zborov) ob spremljavi orkestra Glasbene šole Rakovnik.

VSAK DRUGI MESEC DON BOSKO PRITEBI DOMA!

**Salezijanski vestnik
podarjamo tistim,
ki ga želijo.**

Leta 1877 ga je ustanovil sv. Janez Bosko, v slovenskem jeziku izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli je SV dar vsem (torej zastoni), ki s simpatijo spremljajo salezijansko delo med mladimi in v misijonih. Hvaležni pa smo za vsak dar, ki nam pomaga pri kritju stroškov.

**Ponudite ga svojim sorodnikom
in prijateljem.
Tako j nam sporočite
spremembo
naslova.**

Naslov:
SALEZIJANSKI VESTNIK
Rakovniška 6, p.p. 2404
1001 LJUBLJANA
tel.: 01/427-3028
faks: 01/427-3040
e-mail: vestnik@salve.si

BLED – DUHOVNI PROGRAM ZA DEKLETA 6.-8. RAZR.

1. skupina:	7.–9. februar. Moja mladost v luči vere.
2. skupina:	17.–19. februar. Življenje, tukaj sem.
3. skupina:	21.–23. februar. Življenje, tukaj sem.
4. skupina:	28. februar–2. marec. Življenje, tukaj sem.
5. skupina:	21.–23. marec ... <i>Prijave: s. Majda Pangeršič</i>

POSTNE DUHOVNE VAJE

MIRENSKI GRAD:	7.–9. marec
BLED:	14.–16. marec
VERŽEJ:	21.–23. marec
BLED:	28.–30. marec
POHORJE:	4.–6. april <i>Prijave: Jože Vidic, Marko Košnik</i>

ŽELIMLJE – DUHOVNE VAJE, ZIMA '03

7.–9. marec:	za fante in dekleta 4.-6. razreda
14.–16. marec:	za fante in dekleta 7.-8. razreda
21.–23. marec:	za fante in dekleta 7.-8. razreda
28.–30. marec:	za ministrante
4.–6. april:	za srednješolke/ce <i>Prijave: Peter Pučnik</i>

VERŽEJ

26. januar:	ob 14.00 bo srečanje za prijatelje in dobrotnike Marijanišča v salez. zavodu (maša, srečanje).
19.–21. februar:	počitnice za ministrantke in dekleta.
21.–23. februar:	poč. za ministrante (3.-8. r.) <i>Prijave: Janez Krnc</i>

ZA ŠTUDENTE IN MLADE V POKLICIH

KOPRIVNIK:	21.–23. marec <i>Prijave: Janez Potočnik</i>

GIMNAZIJA ŽELIMLJE

DAN ODPRTIH VRAT – 25. januar

LJUBLJANA GORNJI TRG

ZAČETNI KUHARSKI TEČAJ ZA ŠTUDENT/K/E
3., 10, 17., 24. in 31. marec. *Prijave: s. Milena Derlink*

INFORMACIJE IN PRIJAVE

- s. Milena DERLINK, Gornji trg 21, Ljubljana; 01/425.9204
- Janez KRNC, Marijanišče, 9241 Veržej; tel.02/588.9060, gsm 041/357.640, e-mail: zjs.oe-mavrica@guest.arnes.si
- s. Majda PANGERŠIČ, Partizanska 6, Bled; 04/574.1075; e-mail: pmajda@volja.net
- Janez POTOČNIK, Rakovniška 6, Ljubljana, tel. 01/427.3028, gsm 041/215.711, e-mail: janez.potocnik@salve.si
- Peter PUČNIK, Želimlje 46, 1291 Škofljica; tel. 01/470.2123, gsm 040/360.729 e-mail: peter.pucnik@guest.arnes.si
- Jože VIDIC, Tabor 29, 1380 Cerknica; tel. 01/709.6880, gsm 040/352.102 (Košnik), e-mail: marko.kosnik@siol.net

SKALA-PUM

SKALA-PUM je program, na katerega se lahko prijavi mladi med 15. in 25. letom, ki ne obiskujejo rednega šolanja in so brezposelni.

Mladim na programu pomagamo do uspešno zaključenega šolanja ali pri iskanju zaposlitve. Prek različnih ustvarjalnih delavnic in drugih dejavnosti dajemo mladim možnost za odkrivanje in negovanje njihovih talentov in sposobnosti.

Mladi se nam lahko pridružijo na programu ali pa samo pri delavnicah (velikonočne, izdelovanje pustnih kostumov, izdelava čarovniških kostumov in pripomočkov, adventna delavnica) ali tečajih (računalništva, šivanja izdelkov iz usnja in tekstila, oblikovanja izdelkov iz lesa, kuhanja - osnovnih in nadaljevalnih, pletenja s pletilnim strojem).

Se ena dobra stran tega programa: spoznaš veliko novih ljudi, sklepaš nova prijateljstva ... Pa še mentorji niso tako slabi, da se jih ne bi dalo prenašati. **Zato: ČE NE VEŠ KAM, PRIDI K NAM!**

Najdeš nas v Celju, na Kidričevi 3. Lahko pa nas pokličeš po telefonu: **03/5414-833** ali nam pošlješ e-pismo na skala-pum@salve.si.

Jože Ferlež

MLADINSKI CEH USPOSABLJANJE ANIMATORJEV

Retorika

/ 20 ur / pet sred / začetek 26. 2.

Motivacija

/ 10 ur / petek in sobota, 14.-15. 2.

Projektno delo

/ 16 ur / štirje četrtki / začetek 23. 1.

Homo ludens

/ 16 ur / štirje četrtki / začetek 20. 2.

Pripravljamo tudi usposabljanja po župnijah za celotne skupine animatorjev.

Informacije:

Mladinski ceh, 01/427-7140 ali 031/31-30-31.

In sedaj lepo cerkev

Nekega večera istega meseca je don Bosko mrmral sam zase, medtem ko je mati Marjeta popravljala obleko spečih fantov: »Zdaj pa hočem sezidati lepo cerkev v čast sv. Frančišku Saleškemu.«

Marjeti je padla šivanka iz roke: »Cerkev? Kje boš pa dobil denar? Komaj zmoremo dati tem revčkom hrano in obleko, ti pa govoriš o cerkvi. Upam, da boš stvar dvakrat premislil in da se boš pošteno pomenil z Gospodom, preden se boš lotil take stvari.«

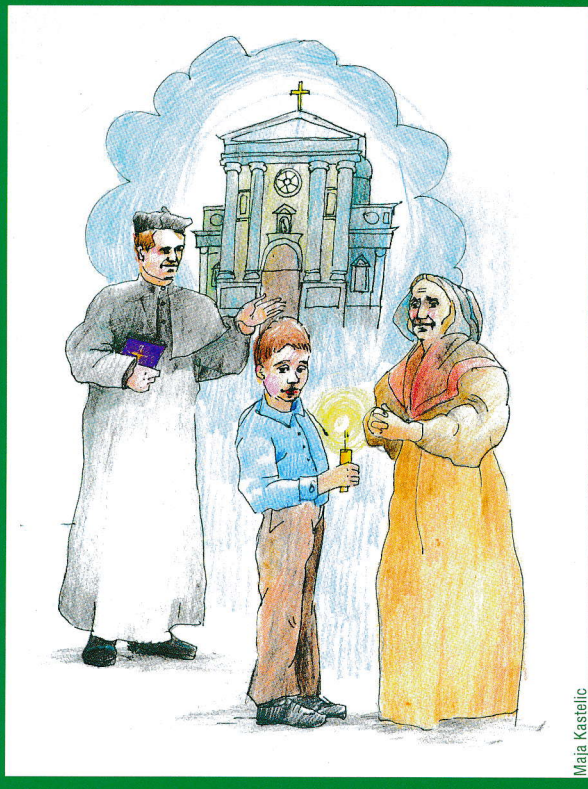
»Mama, če bi vi imeli denar, bi mi ga dali?«

»Seveda, pa ga nimam več.«

»Bog, ki je dober in veliko-dušen bolj kakor vi, mislite, da mi ga ne bo dal?«

Kako je mogoče 'pametno' govoriti s takim sinom? Z druge strani pa je imel don Bosko vse razloge na svoji strani. Pinaridijeva kapela je bila povečana, vendar vseh fantov ne bi mogla sprejeti, četudi bi bila v treh nadstropjih ...

Načrt za novo cerkev sv. Frančiška Saleškega mu je naredil vitez Blanchier, gradbenik pa je bil Friderik Bocca.

Maja Kastelec

»Naj vas opozorim,« mu je smeje se dejal don Bosko, »včasih ne bom imel denarja, da bi vas plačal.«

»Potem bomo delali počasneje.«

»O ne. Hočem, da se dela hitro, v enem letu mora biti cerkev končana.«

Friderik Bocca je skomignil z rameni: »No, bomo pa delali hitro, vi pa tudi pohitite z denarjem.«

Ko je bila 20. julija 1851 blagoslovitev temeljne kamna, je bil slavnostni govornik pater

Barrera. Dejal je: »Ta kamen je gorčično zrno. Zraslo bo kakor drevo, h katerega se bo zateklo veliko fantov.«

Cerkev je bila posvečena 20. julija 1852. Postala je salezijanska 'porcijunkula'. Med njenimi stenami je 16 let, od junija 1852 do junija 1868, bilo srce don Boskove ustanove.

Svetniški fant Dominik Savio je tjakaj hodil molit. Pred Marijinim oltarčkom na desni strani se je posvetil Mariji. V tej cerkvi so našli pristan Miha Magone, navihanez iz Carmagnole, in Francek Besucco, fant iz Argentine, ki je 1863 ponovil junaško dobroto Dominika Savia.

V tej cerkvi je imel novo mašo Mihael Rua. Štiri leta je v njej molila večkrat na dan, vedno bolj utrujena in stara mati Marjeta. Tu je zajemala moč, da je vsak dan znova začela delo za uboge fante.

Iz te cerkve je bil podarjen cerkvi Marije Pomočnice na Rakovniku kip Angela varuha, ki še danes stoji pod don Boskovo sliko.

T.Bosco, Za vas živim, Ljubljana (Salve) 2001, str.: 144s.

Ali hočete
tudi vi oditi?

PIROČNIK ZA BIRMANSE VODITELJE
IN MLADINSKE VEROUČNE SKUPINE

ALI HOČETE TUDI VI ODITI?

Priročnik za birmanske voditelje
in mladinske veroučne skupine.

Po birmi mnogi odidejo. Kako jih nekaj časa še zadržati v skupini in jim pomagati v tem občutljivem obdobju odraščanja? Knjiga je pripomoček in navdih tistim, ki vodite birmanske in mladinske skupine, primeren pa je tudi za priložnostna srečanja.
Cena: 3.000 SIT.

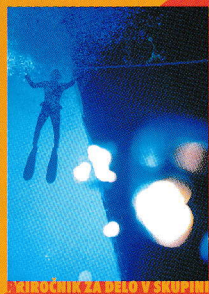

VIJA VAJA VEN ...

Zbirka iger za otroke.

Mladinski delavci, učitelji, pedagogi in starši najdejo v knjigi izvirne igre za živžav na dvorišču, kjer so posamezniki, ki se držijo ob strani, izločeni. Zbirka iger zahteva sodelovanje vseh otrok, kar prinaša večjo medsebojno povezanost in razbija različne napetosti.
Cena: 5.000 SIT.

Izzivalci

PIROČNIK ZA DELO V SKUPINI

IZZIVALCI

Priročnik za delo v skupini.

Kateheze za mladinske skupine želijo nagovoriti mlade na vseh ravneh njihove osebnosti: kognitivni, čustveni, socialni, duhovni ... Izzivalci izzivajo skupino, posameznika in voditelja, ker vsi rastemo in se oblikujemo drug ob drugem.
Cena: 3.000 SIT.

Žepnina: da ali ne? Imajo otroci preveč obveznosti?

Kdaj začeti z žepnino? Plačevanje za domača opravila? To je vsakodnevna tema pogovorov med starši in otroki.

Kaj pa otrokove obveznosti? Ustvarjamo otroke s »stresom«
že pri sedmih letih? Dva videoprograma iz serije *Dragi starši*.
Cena: 2.000 SIT.

Klofuta? Prepri pred otroci?

Je klofuta vzgojna? Vsaka kazen mora biti podprta s pedagoško odločitvijo vsaj enega od staršev. In če se kregava pred otroki? Vse je odvisno od »načina«
prerekanja: gre za trenutno prenapetost ali za vsakodnevni »običaj«
? Dva videoprograma iz serije *Dragi starši*.
Cena: 2.000 SIT.

www.salve.si

info@salve.si

priprava za tisk • založba • video • trgovina

trgovina je odprta: • vsak delovni dan 8.00 - 16.00
• ob sobotah 8.30 - 12.30
• ob romarskih shodih 13.00 - 17.30

tel.: 01 427 73 10 • p.p. 2404 • 1001 Ljubljana